Ἡ τῆς ἀνθολογίας Ἀνθολογία.

Florilegium

EPIGRAMMATUM

GRÆCORUM, EORUMQUE LATINO VERSU

à variis redditorum.

Authore THO. FARNABIO.

LONDINI,

Apud *E. T. & R. H.* pro *H. Passenger* ad Insigne trium Bibliorum in Ponte Londinensi, & *T. Sawbridge* ad insigne trium Ireon in vico vulgò vocato Little Britain. 1674.

EPIGRAMMATUM GRÆCORUM, FORUM-QUE LATINO VERSU

A variis reddiorum.

Auctore THO. FARNABIO.

VIRO

ILLUSTRISSIMO

DOMINO

SCUDAMORIO.

NOn gratius aliud ad ingenuas aures pervenit acroama laude, non ſonantius, quin & profligatiſſima nequitiæ mancipia tangit imò perſtringit, acerrimiſq; fodit ſtimulis vituperium. Hinc poſt elogia Epica, poſt ſuggillationes Satyricas, omne tulit punctum Epigramma, quod eſt ex naturâ verbi, Inſcriptio ſtatuis adfixa; ut obtinuit uſus, morum Cenſura, quippe quæ bonos meritâ laudis adoreâ cumulet, malos ignominiâ notatos ordine moveat. Unde auctoritas propè æqua indulta, utilitas certè major accepta Epigrammatis cretæ & carboni feratur, quàm ſibi ſpondeat Ethices ἀνέχου καὶ ἀπέχου, quâ ſibi arroget Politices Præmium & Pœna. Neque enim evanido fugientis vini, morientíſvé aceti marcore virtutes

rigat, vitia diluit; verùm vivido Arguti carminis illiuſque Brevis, ſpiritu animatũ, laude dignis divinos Nectaris hauſtus, improbis, non dico aloën & colocynthida, ſed cicutam & aconitum propinat: illos paſſis gloriæ velis evectos clarat & æternat; hos convitii velut fulmine afflatos traducit, infamiâ ſideratos funeſtat. In genere verò hoc demonſtrativo, licèt pleriſq; iiſq; naris emunctæ video placere, acria illa & vegeta ψεκλιγὰ, ingenii ſcintillas ſtricturaſque, facetias, riſus naſum, genuinum reprehenſionis dentem; quæ, quia ſalis acrimoniam ſapiant piperiſq; mordacitatẽ, ſalivã movent, pungunt, aculeúmq; poſt ſe relinquunt: plurimam tamen verámq; ſine exceptione laudem habent, alta illa atq; nobilia ἐγχωμιαστικὰ, bracteata atq; lemniſcata poëmata, moralia, rerũ pulchre geſtarũ perſonarúmq; ob virtutẽ laudationes, ἀγάλματα, Icones ἀναθήματα, Epitaphia. Namq; hæc illa ſunt, quæ gloriæ ſpe & famæ cupiditate animos ad acerrima optimarũ laudũ ſtudia acuunt, ad præclara facinora incendunt. Hæc illa ſunt, quæ hominem, imbecillitatis exemplum, temporis ſpolium, fortunæ pilam, mortis trophæum æternitati vindicant: atq; ita vindicant, ut, nõ lateritiis tantùm molibus, fragilis gloriæ cuſtodibus, neq; truncis trophæis; ſed marmoreis etiam monumentis atque æreis ſuperſint. Arcus enim & aras ipſa-

que templa demolitur ætas, obſcurat oblivio, negligit carpitq; poſteritas: atque ubi interierint decantata illa orbis miracula; nomina tamen illuſtrium virorum qui vel togâ vel ſago claruerunt, qui virtute aliqua bene de vitâ meruerunt, adamantinis his columnis tanquam radio Solis inſculpta, inſtar æterni triumphi vigent, ibunt in omnia ſecula: hæc non temporum injuria aut ævi diuturnitas, quæ ſumma imis miſcet, obliterare valet, his non virtutis comes, eademque eminentis Fortunæ noverca Invidia obtrectare poteſt, oblatrare audet.

Quamvis autem utraque virtus, vituperii illa, hæc laudis, in Latinis epigrammatariis utpote obviis, manu complurium tritis & cuivis expoſitis eluceat: Græcis tamen, quibus & *ingenium & ore rotundo Muſa loqui dedit*, proprium hoc & quaſi gentile ſemper fuit, cives bene de patriâ aut genere humano meritos elogio aliquo & præconio mactare. Hoc cùm paſſim in ſcriptis eorum appareat, tum in Florilegio liquidiſſimè, è quo hunc, ſi non manipulum, pugillum certè ſelectum quà proprio uſu, quà amicorum rogatu impulſus, publici juris feci, adjectâ ex adverſo Latinâ doctorum aliquot virorum, necnon meâ interdum qualicunque verſione. Et tamen has, quas in tantum magni facio, Inſcriptiones

nomini

nomini Tuo, Vir Illustrissime, inscribere religio fuit, ne devenustaret illud levis utique labor & inglorius, quem infra studia Tua jacére, intra Tua de me merita longè esse duxeram. Cujus ære, fide bonâ, non nisi ex meo levari par fuerat, nisi fortè & hoc nomine mihi impetrabilior sit venia, paratior excusatio, quod ubi de proprio non essem solvendo, aliunde mutuum sumpserim. Quod superest, hoc qualecunque eo candore in manus Tuas perveniat oro quo offertur: digneriscque inter cultores nominis Tui olim admissum retinere, cum, qui voto & mancipi est

Nobilissimæ Tuæ Amplitudini addictissimus.

THO. FARNABIUS.

INDEX CAPITUM SIVE TITULORUM.

εἰς Ἀγῶνας. In Certamina. Pag. 3
Ἀμπελον. In Vitem. 5
Ἀναπήρους. In Mutilos. 5
Ἀνδρείαν. In Fortitudinē. 7
Ἀνθρώπινον βίον. In Vitam humanam. 9
Ἀνοήτους. In Stultos. 15
Ἀνταπόδοσιν. In Retributionem. 15
Ἀρετήν. In Virtutem. 17
Ἀστρολόγους. In Astrologos. 19
Αὐτάρκειαν. In Animum suo contentum. 19
Ἀνδριάντας. In Statuas & imagines. 21
Γάμον. In Nuptias. 25
Γῆρας. In Senectutem. 27
Γραΐας. In Anus. 27
Γραμματικούς. In Grammaticos. 29
Γραφίδα. In Calamum scriptoriûm. 29
Γυναῖκας. In Mulieres. 35
Δίκην. In Justitiam. 35
Δυσειδεῖς. In Deformes. 35
Ἔπαινοι. Laudes. 37

εἰς Ἐπιτάφια. Epitaphia. 39
Ἐρωτα. In Amorem. 43
Εὐχαρίστους καὶ ἀχαρίστους. In Gratos & ingratos. 53
Εὐχῶν. In Preces. 53
Ζῶα. In Animalia. 55
Ζωγράφους. In Pictores. 55
Θάνατον. In Mortem. 57
Θεούς. In Deos. 59
Ἰατρούς. In Medicos. 59
Ἵππους. In Equos. 65
Καιρόν. In Occasionem. 65
Κάλλος. In Pulchritudinem. 67
Κιθαρῳδούς. In Citharœdos. 69
Κλέπτας In Fures. 69
Κόλακας. In Adulatores. 69
Κουρέα. In Tonsorem. 71
Κωφούς. In Surdos. 71
Λαμπρούς. In Helluones. 71
Λεπτούς. In Tenues. 73
Λουτρά. In Balnea. 73
Μανιώδεις. In Furiosos 75
Μαθήματα. In Mathemata. 75
Μεθύσους. In Ebrios. 75

Μετεώρα

Μετριότητα. In Mediocritatem. 77
Μετρίαν. In Novercam. 79
Ναόν. In Templum. 79
Ναυαγήσαντας. In Naufragos. 79
Νῆας. In Naves. 81
Οἶνον. In Vinum. 81
Ὀρχηστάς. In Saltatores. 85
Ὄρνις. In Aves. 85
Παραμυθίαν. In Consolationem. 87
Παραβεισάς. In Terminorum Tranſgreſſores. 87
Πατρίδα. In Patriam. 87
Πλουτοῦντας. In Divites. 89
Ποιητάς. In Poëtas. 91
Πονηρούς. In Malos. 95
Πυραμίδας. In Pyramidas. 95
Ῥήτορας. Rhetores. 95
Ῥώμην. In Romam. 97
Σιωπήν. In Silentium. 97
Σύγκρισιν. In Comparationem. 99
Σωφρονεῖν. In Temperantiam. 99
Τύχην. In Fortunam. 101
Ὑβριστάς. In Injurios. 103
Φειδωλούς. In Parcos & Avaros. 103
Φθόνον. In Invidiam. 105
Φιλίαν. In Amicitiam. 107
Φιλοσόφους. In Philoſophos. 109
Φρόνησιν. In Prudentiam. 111
Φροντίδας. In Curas ſolicitas. 113
Χρόνον. In Tempus. 113
Χωλόν. In Claudum. 113

Selectorum Epigrammatum Græcorum versio Latina.

IN CERTAMINA ET ATHLETAS.

Archiæ. T. F.

Quatuor insigni celebrat certamina ludo
Græcia, bina Deis, bina sacrata viris.
Illa Jovi & Phœbi, Melicertæ hæc Archemoroque,
Præmia sunt, pomum, pinus, oliva, apium.

Ang. Politiani. T. F.

Victor Olympiaco Jovis in certamine olivam,
In Pythico Phœbi præmia poma tulit.
Præstitit Isthmiacâ è pinu Melicerta coronam.
Tu, Archemore, in Nemeâ proposuisti apium.

Simonidis. T. F.

Isthmia Philonis Diophon & Pythia vicit,
Jactâ, hastâ, saltu, disco, cursu, atq; palæstrâ.

Luciani. T. F.

Si piger es cursor, lurco impiger; instrue dentes
Ad cursum solis, mande cibum pedibus.

IN IMPOSSIBILE.

Luciani. T. F.

Æthiopem quid stulte lavas? Frustra; neq; enim ipsâ
Clarabis Solis lampade noctis equos.

In

ΤΗΣ ΤΩΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ἑλληνικῶν ἀνθολογίας ἐπλογή.

Εἰς ἀγῶνας καὶ ἀγωνίσας.

Ἀρχίου. α.

Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα, τέσσαρες ἱεροί·
Οἱ δύο μὲν ἀπτῶν θεοί δύο δ' ἀθανάτων.
Ζηνὸς, Ἀπτίδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόροιο,
Ἄθλα δὲ τῶν, κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς. 140

olivier sauvage.

Cui Ep. quia facem præfert hoc *Ang. Politiani* subjiciendum curavi.

Ζηνὸς ὀλύμπια νικῶντες φέρουν ἀγγέλλαντες,
Μῆλα δ' Ἀπόλλωνος πυθικὸς ἦρεν ἀγών.
Ἰσθμιακὸν δὲ πίτυν πόρεν ἰνὼ μελικέρτας.
Σὺ δὲ σέλιν' ἐπίδεις ἀρχέμορ' ἐκ νεμέας.

Σιμωνίδου. α.

Ἴσθμια, καὶ Πυθοῖ Διοφῶν, ὁ Φίλωνος ἐνίκα,
Ἄλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

Λυκιανοῦ. β.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἄμβλυς ἱκάνεις,
Τοῖς ποσὶ σου πρῶτα, καὶ σχέτλιε τῇ γαστρί.

Εἰς Ἀδύνατον.

Λυκιανοῦ. β.

Εἰς τί μάτην γίγδεις δίκας ἰνδικὸν ἔχων τὸ χρῶμα,
Οὐ δύνασαι προφέρειν νύκτα καὶ ἡμέραν.

IN VITEM. *Incerti.* I. Gorræus, &c.

Quis nondum mitem tenerâ de vite racemum
Immiti rapuit ſacrilegaque manu?
Semeſumq; viâ mediâ projecit, acerbus
Quòd triſti ſenſu ſtrinxerat ora ſapor?
Sentiat infeſtum Bacchum novus iſte Lycurgus
Auſus creſcentem perdere lætitiam.
Namq; hinc fortè aliquis poterat vel ludere verſu,
Solicitos curas vel jugulare mero.

IN MUTILOS. *Philippi, ut alii Iſidori.* L. Martellus.

Claudus hic, ille ocùlis captus, ſuæ uterq; viciſſim
Quod deerat ſorti contribuêre ſibi.
Claudum namq; humeris dum ferret cœcus, ab illo
Edoctus, rectâ conficiebat iter.
Hoc docet in duris quæ ſævit rebus egeſtas,
Mutua & alternâ damna rependit ope.

Platonis junioris. T. Morus.

Cœcus claudipedem geſtat; prudenter uterq;
Rem gerit; hic oculos locat, ille pedes,
In ſemitabidum petentem ab Adriano rege cibum. Antiphili. P. Meliſſus & H. Stephanus.
Pars media eſt defuncta, fame pars altera tabet:
Serva, O rex, noſtrum muſicon hemitonum.

Reſponſum Regis. Steph. & Bellicarius.

Utrumq; offendis, Plutonemq; & Phaëtontem,
Illum, non adiens, hunc etiam adſpiciens.

IN

Ἐπιγράμματα ἐπλεκτά.

Εἰς Ἀμπελον. Ἀδήλου. α.

Τίς ποτ' ἀκηδίης οἰνοπρόφρον ὄμφακα βάκχου
Ἀμπέλου ἀμπελίνου κλήματος ἐξέτραμε;
Χείλεα δὲ σφοδρὴς χαμάδις βάλεν, ὡς ἂν ὀδίτης
Εἴη νεισομένοις ἡμιδαὲς σκύβαλον;
Εἴη δὲ Διόνυσος ἀναίρεσις, ὅτα Λυκούργῳ,
Ὅππι μιν αὐξομένας ἔσβεσαν εὐφροσύνας.
Τοῦ δὲ καὶ ἀμπάχα τις διὰ πώματος ἢ σφεὶς ἀοιδὰς
Ἠλύθετον, ἢ χρεοῦ κήδεος εἶχε λύσιν.

Εἰς Ἀναπήρους. Φιλίππου, ὁι ἦ Ἰσιδώρου. α.

Πηρὸς ὁ μὲν γυίοις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασιν. ἀμφότεροι δὲ
Εἰς αὐτοὺς τὸ τόχης ἐνδιὲς ἠρέθισαν.
Τυφλὸς γὰρ λιπόγυιον ἐπωμάδιον βάρος ἄρας,
Ταῖς κείνου φωναῖς ἀτρεκὲς ἁρθοβάτει.
Πάντα δὲ τοῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη
Ἀλλήλοις μερίσαι πυλλιπὲς εἰς ἔλεον.

Πλάτωνος νεωτέρου. α.

Ἀνερὰ τις λιπόγυιον ὑπὸ νώτοιο λιπαυγὴς
Ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.

Εἰς ἡμίξηρον ἀπήνην Ἀδριανοῦ ✝ βασιλέως τροφῆν. α.

Ἡμισύ μου τέθνηκε· τὸ δὲ ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει·
Σῶσον με βασιλεῦ μαυσικὸν ἡμίτονον.

Ἀπόκρισις τοῦ βασιλέως. α.

Ἀμφοτέρους ἀδικῶ, καὶ Πλουτία, καὶ Φαέθοντα·
Τὸν μὲν, ἔτ' ἐσθίοντα, τὸν δ' ἀπολεσσόμενον.

IN FORTITUDINEM ET FORTES.

Ignoti, in Lacenam. Urs. Velius.

In patriam amissis armis rediisse virago
Ut vidit natum fortè Lacæna suum,
Obvia transadigens librato viscera ferro,
Hæc super exanimem masculà verba dedit:
Degener O Spartes soboles, hinc te aufer ad umbras,
Aufer, nec patre hoc edite, nec patria.

Archiæ. I. Gorræus, &c.

Perdere quem pridem timuerunt prœlia, morbo
Nunc intestino captus, ut hoste, premar.
Quin age per pectus, mucro. Sic ire sub umbras,
Et morbum ut bellum vincere morte, juvat.

Hectoris verba à Danais post mortem vulnerati.

Post mortem, Danai, nostrum configite corpus:
Et lepores audent cæso insultare leoni.

Alcæi Messenii. F. Bellicarius.

Mœnia stellati, Saturnie, profer Olympi,
Protegat augustos ærea porta Deos.
Subjecit sceptro terram pontumq; Philippus,
Quæ ferat in cœlum sola relicta via est.

Alphæi Mitylenæi. Faustus Sabinus.

Claude, Deus, magni validissima limina Olympi,
Arcem custodi Juppiter ætheream.
Jam mare jam tellus hastæ est subjecta Quiritum,
Restat inaccessi callis ad astra poli.

Εἰς Ἀνδρείαν καὶ Ἀνδρίχον.

Ἀδήλου εἰς Λάκαιναν. α.

Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
Παῖδ' ἑὸν ἐς πάτραν οἰκία ἴχνια πόδα,
Αὐτίκ' ἀΐξασα, δι' ἅπαντος ἤλασεν ἀγχίν
Ἀρρένα ῥιξαμένην φθόγγον ὅπι κταμένῳ,
Ἀλλότειον Σπάρτας (εἶπεν) γόνον, ἔρρε ποθ' ἁμᾶς,
Ἐλθὲ, ἐπεὶ ἐκφεύσῃ πατρίδα καὶ γενέτην.

Ἀρχίου. α.

Θὴν πόλεμος δηλεῖται ἐκ οὔλεσε, νωῖν ἀπὸ νόσου
Θλίβομαι ἐκ δ' ἰδίης τήκομ' ὅλος πολέμου.
Ἀλλὰ διὰ στέρνων ἴθι φάσγανον· ὡς γὰ ἀείσεις
Θνήξομαι ἀσπασάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

Οἱ τῦ Ἑκτορος λόγοι ἀπὸ Ἑλληνίων πτερωσκομένου. α.

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
Νεκρῷ σώματι λέκτρου ἐφυβρίζητε λαγχάνοι.

Ἀλκαίου Μεσσηνίου. α.

Μακύνει τείχη, Ζεῦ Ὀλύμπιε, ῥῆξιν ἀλίπτου
Ἄμβατα. Χαλκείας πλῆσε πύλας μανίας. κλ-γμ.
Καὶ γὰ χθὼν καὶ πόντος ἀπὸ σκαιᾶ πέφρισι Φιλίππου
Δίσμαντα, λοιπὰ δ' ἀ περὶς Ὄλυμπον ἁλίς.

Ἀλφεοῦ Μιτυληναίου. α.

Κλῆε θεὸς μεγάλοιο πύλας ἀκμῆτας Ὀλύμπου,
Φράζευ Ζεῦ ξανθέαν ἀιθέρος ἀερόπολιν.
Ἦλυ γὰ καὶ πόντος ἐπίζαντα δοὺς Ῥαῶπις,
Καὶ χθὼν· θερσίπη δ' ὅιμος ἐπ' ὄκ' ἄβατος.

Dionysii. I. Gorræus.

Calliope custos facunda Heliconis, Homerum
Producas alium nobis: venit alter Achilles.

IN VITAM HUMANAN.

Archiæ. T. F.

Jure aliquis laudet Thracas, quia pignora defient,
In lucem veniunt matris ut ex utero.
Tum quia defunctos & ab omni parte beatos
Censent, fatidicæ quos repuêre Deæ.
Quippe sciunt homines natos, mala in omnia, pace
Certâ donatos lætitiâque frui.

Posidippi, ut alii, Cratetis Cynici. I. Gorræus.

Quodnam iter insistas vitæ? discordia toto
Magna foro & lites; cura molesta domi est;
In terrâ atq; agris labor arduus; æquore terror;
Externáq; bonis in regione times.
Esse inopem durum est; multæ cum conjuge curæ,
Si sociâ careas conjuge, solus eris.
Nati discruciant, orba est sine pignore vita;
Est amens juvenis, languidióq; senex.
Quare opta aliquid rutrum; vel nunquam luminis auras
Hausisse, aut natum mox obiisse diem.

Huc elegantem *V. C L.* Domini Verulamii
παροιμίαν adjicere adlubuit.

The world's a bubble, and the life of man,
less than a span,
In his conception wretched, from the womb,
so to the tomb,

Curs

Διονυσίου. α.

Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβότα Ελικῶνος,
Τίκτε μοι ἄλλον Ὅμηρον, ἐπὴ μόλεν ἄλλος Ἀχιλλεύς.

Εἰς Ἀνθρώπινον βίον. Ἀρχίου. α.

Θρήϊκας αἰνείτω τις, ὅτι σπαργάνοισι μιν ἤκας,
Μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχόμενος.
Ἐμπαλι δ' ὀλβίζουσιν ὅσους αἰῶνα λιπόντας
Ἀσπαίρουσ' ἀνέων λαγόνος ἔμαρψε μόρος.
Οἱ μὲν γὰρ ζώοντες, ἀεὶ παντοῖα πιρῶσιν
Εἰς κακά· τοὶ δὲ κακῶν δοῦπον ἄκουσ' ὀφθίμενοι.

Ποσειδίππου, οἱ δὲ, Κράτητος τοῦ κωμικοῦ. α.

Ποίην τις βιότοιο τόμοι τείβοντ'; ἢν ἀγορῇ μὲν,
Νείκεα καὶ χαλεπαὶ φρίξιες. ἢν δὲ δόμοις,
Φροντίδες. ἢν δ' ἀγροῖς, καμάτων ἅλις· ἢν δὲ θαλάσσῃ,
Ταὐτὸν· ἐπὶ ξείνης δ' ἢν μὴ ἔχῃς τι, δέος.
Ἢν δ' ἄπορος, ἀνιηρόν· ἔχεις γάμον; οὐκ ἀπιείκεια·
Εὐτεκνία; μεριμνᾶς· ζῇς ἔτ' ἐρημότερον.
Τίκτα, πόνοι· πήρωσις, ἄπαις βίος· αἱ νεότητες,
Ἀφρονες· αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀνδράσιν.
Ἢν ἄρα πῖν δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
Μηδ' ἅπαξ, ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα πεπτόμενον.

Quam παροιμίαν è nostrati bonâ nos Græcam qualemcunq; sic fecimus, & rhithmicè.

Κόσμος πεμφολυγηρὸς, ἀνὴρ τάλας, ἀνδρὸς ὁ αἰὼν
Μῦθος ἔχει σπιδαῖον.
Σχέτλιος ὢν δὲ πολύμ', ἀπὸ μαζέρος ὠμοτόκοιο,
Κ' ὕπνος μίχρι τάφοιο.

ἀμφορεὺς - qui accourche avant terme, qui avorte.

Curst from the cradle, and brought up to years
with cares and fears:
Who then to frail mortality shall trust,
But limmes the water, or but writes in dust.

Yet since with sorrow here we live oppress:
what life is best?
Courts are but only superficial schools,
to dandle fools.
The rural parts are turn'd into a den
of savage men.
And where's a city from all vice so free
But may be term'd the worst of all the three?

Domestick cares afflict the husbands bed,
or pains his head.
Those that live single take it for a curse,
or do things worse.
Some would have children, those that have them, none,
or wish them gone.
What is it then to have or have no wife,
But single thraldom, or a double strife?

Our own affections still at home to please,
is a disease;
To cross the sea to any forrein soyl,
perils and toyl,
Wars with their noise affright us: when they cease,
We are worse in peace.
What then remains? but that we still should cry,
Not to be born, or being born to die.

Σπαργανίων παρ' ἐπάρατος, ἐν συγγενέσι χθόνιοι
Τερπόμενος, ἐν τε φόβοισι.
Ος τ' οὖν τῷ ξηρῷ ψαθύρῳ πίσυν παραθήσει
Εἰς ὕδωρ γεφύσει, κύφω κοίλῳ τ' ἀνοχήσει.

Αλλ' ὅπου ἔν τε λάκκοι καὶ ὀρυγοὶ ἔνθα βιῶμεν,
Πῶς βίοτον διαγώμεν;
Τυμβάσιον πλέπτει φλοὸς ἄρα λήρωδες αὐλὴ
Καὶ μυερτέφος αὐγή.
Χωρία καὶ ἀγροικίαι ἀνδρῶν εἰσὶν ἀχρήστων
Ωμοφαγίων τε κατοικία.
Τῶν δὲ τειῶν ζητῶν εὑρήσεις ἔνδον κάκιστον
Μηδὲν ἀτασθαλίας, ἄδικον, δολερόν τ' ἀθέμιτον.

Τὴν γαμικὴν ἑορτὴν οἰκεῖα αἰσιμνᾶται βιάζει,
Ηκεφαλὴν ἀνιάζει.
Οἱ μὲν πῆμα πάθους ἀχάμπτοι κηδεύσειεν,
Ηὲ ἀναδρῶσι τὸ χρέων.
Τέκνα, πόνοι πίσωσις ἅπασι βίος. ἔνθ' ὀλυφυγμὸς
Ενθα δὲ πικρὸς ὀδυρμός.
Αλλο τὸ δ' γαμικὸς βίος ἔσχεν ἀπειρογαμούς τε,
Πλὴν ἁπλῆς μὴ δουλοσύνης, ἁπλῆς ἔρεθός τε;

Οἶκοι ἀεὶ μέναι πολλοῖς νόσον ὥρτι βαρεῖαν,
Καὶ δακέθυμον ἀνίαν.
Νωθὴς ἄλδος ὑγρὰ ταμεῖν, λεῖπουσα πάτρης πολιήτρων
Κἠλυθος ἐς ἐπ' ὄλεθρον.
Εκπλήσσει πολέμοιο βοὴ· αὐτὰρ εἰρήνη
Δηιοτῆρ' ὄφρ' ἀλίνηται.
Ηὲ ἄρα τοῖν δυοῖν ἐνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
Μὴ δέπατ', ἢ πὶ αὐτίκα τικτόμενον θανέεσθαι.

Ex contrario verisimilia. Metrodori. I. Gorræus.

Quam tu cunq; voles vitam sectare, diserto
Gloria magna foro; vita quieta domi:
Plurima inest agris naturæ gratia; lucrum
In pelago; peregrè, si quid habebis, honos; (sta
Scis te inopem solus; Domus est cum conjuge hone
Vives, si nolis ducere, liberior;
Gratus amor sobolis; nulla est sine pignore cura;
Ætas est juveni firma, verenda seni.
Non ergo optandum nunquam natum esse, morive
Quamprimùm; namq; est vita referta bonis.

Luciani. Venatorius.

Omnia nos fugiunt, nil non mortale tenemus:
Et si non fugiunt, nos tamen hæc fugimus.

Palladæ. T. Morus.

Nudus ut in terram veni, sic nudus abibo,
Quid frustra curo, funera nuda videns?

Ejusdem. F. Bellicarius.

Vita, anceps maris est cursus; jactamur in alto,
Sæpeq; naufragiis nos graviora manent.
Cœca regit clavum dubiæ Rhamnusia vitæ,
Incertosque suo dirigit arbitrio,
Adversum his rursum spirans, illisq; secundum:
Unus sed sub humo portus utrosq; manet.

Ejusdem

Εκ τῶ ἑνδεκάτω παλατινῶ. Μηδαδόρω. α.

Παντοίην βίοτοιο τάμοις τέχνην. ἐν ἀγορῇ μὲν, prudent.
Κήδεα καὶ πυκιναὶ φρήξιες· ἐν δὲ δόμοις, sage-
Ἀμπαυμός· ἐν δ' ἀγρῷ, φύσεος χάριες, ἐν δὲ θαλάσσῃ
Κέρδος· ἐν ξείνης ἦν μὲν ἔχῃς τι, κλέος·
Ἢν δ' ἀπορῇς, μόρος· οἶδας· ἔχεις γάμον; οἶκος ἄεικος·
Ἔσεται· ἢ γαμίης; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
Τέκνα, πάθος· ἄφρουτις ἅπασι βίος· αἱ νεότητες;
Ῥωμαλέαι· πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἐυσεβέες·
Οὐκ ἄρα τῶν δοκέων ἔνδοξα ἕξεσις, ἢ τὸ γηρᾶσαι
Μηδέποτ' ἢ τὸ θανεῖν· πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίῳ.

Λουκιανοῦ. α.

Θνητὰ τὰ ὧν θνητοῖς, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.
Ἢν δὲ μὴ, οὐδ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

Παλλαδᾶ. α.

Τῆς ἐπίβην γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος;

Τῦ αὐτῦ. α.

Πλοῦς σφαλερὸς τὸ ζῆν. χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ.
Πολλάκις ναυηγῶν παιόμεθ' οἰκτρότερα.
Τὴν δὲ πολὺν βιότοιο κυβερνήτιδα ἔχοντες,
Ὡς ὅτε τις πελάγους, ἀμφίβολοι πλέομεν·
Οἱ μὲν, ἐπ' οὐρίοιν, οἱ δ' ἔμπαλιν. οὐδ' ἅμα πάντες
Εἰς ἴσα τὴν χθονὸς ὄρμον ἀπερχόμεθα.

Παλλαδᾶ

Ejuſdem. I. Secundus.

Vita hominum ſcena eſt luſuſque; aut ludere diſcas,
Sepoſitis curis, aut miſeranda feras.

Ejudem. G. Buchananus.

Si te fata ferant, fer fata: ferere: ferentem
Fata ferunt; rapiunt ſi minus illa feras.

Incerti.

Multa cadunt inter calicem, ſupremaq; labra.

Palladæ. A. Alciatus.

Flens ego ſum natus, ducentur funera fletu,
Tranſacta innumeris vita fluit lachrymis;
O miſerum mortale genus, lachrymabile & ægrum
Quod factum ex limo denuò limus erit.

Incerti. I. Secundus.

Omnia ſunt riſus, ſunt pulvis, & omnia nil ſunt:
Res hominum cunctæ nam ratione carent.

Luciani. H. Stephanus.

Felici brevis eſt vita omnis: ſed miſer unam
Noctem ſexcentas cenſet Olympiadas.

IN STULTOS. *Ignoti.* H. Steph.

Pulicibus ſtultum mordentibus, ille lucernâ
Extinctâ, haud jam me conſpicietis, ait.

IN RETRIBUTIONEM.

Leonii. D. Eraſmus.

Ajaci gladium dedit Hector, balteum at Ajax
Hectori, utriq; ſuum donum erat exitio.

Eveni

Παλλαδᾶ. α.

Σκληρὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον. ἢ μάθε παίζειν,
Ἢ μὰ σὺ σοφὴ μεθαδεῖς, ἢ φέρε τὸς ὀδύνας.

Τᾶ αὐτᾶ. α.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγαμακτεῖς,
Καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

Δήλιον. α.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κώλικος καὶ χείλεος ἄκρα.

Παλλαδᾶ. α.

Δακρυόεντα γινόμενα, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω,
Δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον ἔυρον ὅλον.
Γῆς ἀνθρώπων πολυδάκρυον, ἀθανὲς, οἶκτρὸν,
Συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Δήλιον. α.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.
Πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ὄντι τὰ γενόμενα.

Λουκιανᾶ. α.

Τοῖσι μὲν ἔυ πεφάνυσι πᾶς ὁ βίος βεβαιώς ὄτι·
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νυὺξ ἀπλετὶς ὄτι χρόνος.

Εἰς Ἀγοήτους. Δήλιον. β.

Σβεσε τὸν λύχνον μῶρος, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν βιαζε-
Δακνόμενος, λέξας, κἀκὰ σοι βλέπουσι.

Εἰς Αὐτοπάδοσιν. Λεοντίου. γ.

Πῦρ Αἴαντι ξίφος ἔπασεν, ἔκτανε δ' Αἴας
Σαυτὸν, ἀμφοτέρων ἡ χάρις οὐκ ἀδίκαιον.

Εὐλω-

Eveni. Vitis ad bircum. Ovidius.

Rode caper vitem, tamen hinc, cum ſtabis ad aras,
In tua quod fundi cornua poſſit, erit.

IN VIRTUTEM.

Quænam dixerit verba Juno, Herçule in Deum relato, I. Gorræus.

Jam tuus, Alcide, genitor penſavit honore
Virtutem merito. Nam poſt certamina dura
Immortale tibi nomen peperere labores.

In idem. I. Gorræus.

Hæc tibi poſt ſummos eſt gratia ſacra labores,
Sede frui, quam nemo priùs ſit nactus honoris.

Oneſti. I. Gorræus.

Sudaſti ſummum ſcandens Helicona; ſed inde
Pegaſidum irriguis nunc ſatiaris aquis.
Sic iter eſt durum Sophiæ: ſed culmine in ipſo
Præmia Pieridum digna labore feras.

Pauli Silentiarii. I. Gorræus.

Non te fortunæ tollat felicior aura;
Sed neq; demiſſum cura moleſta premat.
Vita etenim dubiis fortunæ vapulat Auſtris,
Huc illuc ſubitis exagitata malis,
At virtus veluti rupes immota reſiſtit;
Hac vitæ fluctus ne vereare duce.

IN

Εἰλώτ. Οἶνος πρὸς τέκνον. α.

Κἂν μὴ φάγῃς δηὖ εἶζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
Οσσον ὀπασσῖσαί σοι τέκνα θυομένῳ.

Εἰς Ἀρετήν.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ηρακ. ἀποθνῄσκων Θησεῖ Ηρακλέους.

Σῦς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὴν ἀνέβαλλον ἀοιβήν
Σὸς γνήτης Ηρακλεὴς ἔπεσι πόνος ἀάσατον ἔυχος·
Αἰθράσιν ὄιδειν ἄγειν μετ' ἀοιδέοντα κώκλον ἀέθλων.

Εἰς τὸ αὐτό. α.

Σὴ χάριν ἐξετέλεσσε πόνος καὶ ἀθέσφατος ἱδρώς,
Χῶρον ἔχειν πολύολβον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ.

Ονίσιμ. α.

Ἀμβαίνων Ελικῶνα μέγαν κάμες· ἀλλ' ἐπορήθης
Πηγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.
Οὕτω καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος· ἦν δ' ἀρ' ἐπ' ἄκρον
Τέρμα μόλῃς, ἀρύσῃ Πιερίδων χάριτας.

Παύλῳ Σιλεντιαρίῳ. α.

Μήτι βαθυκτεάνοιο τύχης κοῦφίζεο ῥοίζῳ.
Μήτε σὺ γραμμῇ φερνὶς ἐλαθιχείην.
Πῶς γὰρ ἀναιδέσσι βίος πολεμίζεται αἰσχροῖς;
Τῶν κε μεμαυῶς ἀγαμενὸς ἀγαμενόμην.
Ἀλλ' ἀρετὴν, σαθρόφρον, καὶ ἀτειρέα θυμὸν ἔθηκε
Κύριος Ἀρσακίδης πολλοπόνοις βιότοις.

IN ASTROLOGOS.

Palladæ. Urſ. Velius.

Fare age, qui cœlum metiris & ultima terræ,
Cùm tibi de modicâ ſit breve corpus humo:
Te prius explora, te noſce: hinc climata mundi
Tam vaſti meliùs tu numerare potes.
Corporis at ſi non glebam metire puſilli,
Quî potes innumeræ noſſe rei numerum?

IN SUFFICIENTIAM, SIVE ANIMUM SUO CONTENTUM.

Parmenionis Macedonis. I. Gorræus.

Læna mihi vilis ſatis eſt: nulli aſſecla menſæ
Servio, Pieridum jam ſatiatus aquis.
Divitias odi ſtultas, contemno potentum
Faſtus; parca mihi, at libera cœna placet.

Alphæi Mitylenæi. I. Gorræus.

Agros non ego fértiles peropto,
Nec quæ ditis opes fuere Gygis:
Illud quod ſatis eſt amo, Macrine
Mî, Ne *quid nimium* nimis probatur.

Ignoti. ex Auſonio, contractius.

Vidit apud manes dolî canis incola Crœſum,
Et ridens dixit, Quid tibi divitiæ
Nunc proſunt, regum rex ô ditiſſime? quum ſis
Sicut ego nudus, me quoque pauperior.
Nam quæcunque habui mecum fero: quum nihil
Ex tantis tecum, Crœſe, feras opibus.

Εἰς Ἀστρολόγους, Παλλαδᾶ. β.

Εἰ πὶ πόδας σὺ μετρεῖς κόσμου τὰ φαινόμενα γαίης,
Ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον.
Σαυτὸν δ' εἰθύνεσον πρὸς πέρας, μὴ γνῶθι σαυτόν,
Καὶ τίς τ' ἀνθρωπίνης γαῖα ἀπειρεσίην.
Εἰδ' ὀλίγον πολλὸν τὸ σῶμα καὶ ἀπειθμεῖς,
Πῶς δύνασαι χαῶναι τὴν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

Εἰς Αὐτάρκειαν.

Παρμενίωνος Μακεδόνος. α.

Ἀρκεῖ μοι χαλαίης λίβὸν σκέπας ὑδὲ τραπέζας
Ἀκλεύσω, μυσίων ἄνθεα βοσκόμενος.
Μισῶ πλοῦτον ἄϋουν, κολάκων τροφόν. ὑδὲ παρόψω
Σπεύσομαι· ὀλίγης δ' αἶψ' ἐλαθεῖσα.

Ἀλφειοῦ. Μιτυληναίου. α.

Οὐ στέργω βαθυλπίνης ἀρούρας, λιμὴν, πολίοσσι
Οὐκ ὄλεθρον πρηὺ χεῦσον, ὀϊστὲ Γύγεω.
Αὐτάρκης ἔφαμαι βίος, Μακρῖνε.
Τὸ μηδὲν γὰ ἄγαν, ἄγαν με τέρπει.

Ἄδηλον. α.

Ἐλθὼν εἰς Ἀΐδαν ὅτε δὴ ποθὸν ἤνυσα γῆρας
Διογένης ὁ κύων, Κροῖσον ἰδὼν ἰγέλα.
Καὶ φράσας τὸ γέρων τὸ βεβιωμένον ἤμυσε κεφαλῇ
Τῷ πολλὼν ἐν πενιῇ χρυσὸν ἀμησάμενος.
Εἶτεν, ἐμοὶ μὲν ἐοῦν πλοῦτον τόνδ' ὄπασε δαίμων,
Πάντα δ' ἐρημοσύνῃ ἐμοὶ, Κροῖσε, σὺ δ' ὅλβον ἔχεις.

Luciani. Tho. Beza.

Utere divitiis tanquam moriturus, & idem
Tanquam victurus parcito divitiis.
Felix qui vitæ & mortis sic dividis annos,
Vita tibi ut condat, mors tibi promat opes.

Theognidis. L. Martellus.

Non amo divitias, non opto: vivere tantùm
Ex paucis liceat, dum mala nulla premant.

AGALMATA SIVE STATUÆ ET SIMULACHRA.

In statuam Jovis Olympici. V. Velius.

Aut Deus ostendens statuam descendit Olympo,
Spectatum aut plastes venit in astra Deum.

In vaccam. Myronis. V. Velius.

Aut vaccam hanc circum velavit ahenea pellis,
Aut vis huic æri vivida subtùs inest.

In eandem. T. F.

Exprimet hanc vocem tibi visa hæc vacca Myronis.
Aut est exanimis natura, aut ars animata.

In eandem. H. Stephanus.

Naturæ in vaccâ fuit hac certamen & Arti;
Tandem utranque Myron donat honore pari.
Nam si oculis credas, naturæ ars jus sibi sumit;
Tangas, natura est par similisque sibi.

Ἀνακρέοντος. α.

Ὡς τὸν ἀνηξάμενος, τὴν σὴν ἀγαθὴν ἀπόλαυε.
Ὡς δὲ βιησάμενος, φεύξεο σὴν κεφαλήν.
Εἰ δ' ἀνὴρ σοφὸς ἦτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας
Φεύξεῖ καὶ δαπάνην μίζον ἐφημόσατο.

Θεόγνιδος. α.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, ὑπὲκ ἔυχομαι· ἀλλά μοι εἴη
Ζῆν ἀπὸ τῆς ἐλέγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Ἀγάλματα καὶ Εἰκόνες.
Εἰς τὸ τοῦ ὀλυμπίου Διὸς ἄγαλμα. δ.

Ἡ Φειδὶς ἦλθ' ἐπὶ γαῖαν ἐξ οὐρανοῦ εἰκόνα δείξων,
Φειδία, ἣν σύ γ' ἔβης ἐς θεὸν ἀφόμβος.

Εἰς τὸν Μύρωνος βοῦν. Ευήνε. δ.

Ἡ τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοῒ τῷδ' ὁπότειτα
Ἐκτοθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.
Εἰς τὸ αὐτό. δ.

Ἰδρὶν τὸν δὲ Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τοῦτο βοήσεις,
Ἡ φύσις ἄπνοός ἐστιν, ἢ ἔμπνοος ἔπλατο τέχνη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ωὐτὸν. δ.

Ἐν βοῒ τῷδ' ἐμάχοντο φύσις καὶ πότνια τέχνα,
Ἀμφοτέρῃσις ἦν Μύρων ἶσον ὄπαζε μέρος.
Ἐρχομένοις μὲν γὰρ φύσις κρείσσων ἦν πάσῃ τέχνᾳ·
Αὐτὰρ ἐφαπτομένοις, ἦ φύσις ὄφρα φύσις.

In Tantalum. T. F.

Hic hoſpes quondam Superûm, conviva Deorum,
Nectareis cyathis Ambroſiáque ſatur.
Mortalem nunc ore vocat guttam: invida fauces
Deſerit, & miſeris defluit unda labris.
Ergo bibens (monet hic) myſteria diſce tacendi.
Has ſuperis pœnas garrula turba damus.

In ſtatuam Junonis. T. F.

E ſaxo volùit prudens formare novercam,
Saxea ne foveant ubera lacte nothos.

IN ICHARUM AHENEUM IN BALNEO STANTEM.

Juliani, I. Sleid. T. F.

Cera tibi vitam priùs abſtulit, Icare; vitam
Reddidit è cerâ denuò docta manus.
Ne quatias liquidum moneo ſuper aëra pennas,
Balnea ne fiant nomine clara tuo.

Cæl. Galcagninus.

AEmula ſermonis, fœx vocis, caudaque verbi

In ſtatuam Niobes. G. Lilius.

E viva ſaxum Dii me fecere, refecit
E ſaxo vivam denuò Praxiteles.

In armatam Spartæ Venerem. Jul. Auſonius.

Armatam Pallas Venerem Lacedæmone vidit.
Viſne ut judicium ſic meamus? ait.

Cu

Γάλλου εἰς Τάνταλον. δ.

Οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, ὕστερον ὁ νηδὺς
Πολλάκις εὐκλαρέος πάσσατο χυμὸς πάλαι,
Νῦν λιβάδος σμικρῆς ἱμείρεται· ἡ φθονερὴ ϛ
Κεφὰς αἰεὶ χείλεις ὄζει ταπεινοτέρη.
Πῖνε, λέγει τὸ τύρβημα, μὴ ὄκχλα μάνθανε σιγῆς, mystères
Οἱ γλώσσῃ πρεσβεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

precipitate.

Εἰς ἄγαλμα. Ἡρω. δ.

Αὐτὸν ἐπεγλὼ τεχνήσατο· τοὔνεκα μαζὸν
Εἰς πόδας ὁ πλάστης ἔπεσε πικρὰ γάλα.

Εἰς Ἴκαρον χαλκοῦν ἐν λυκρῷ
ἐσάμωνον. Ἰουλιανοῦ. δ.
Ἴκαρε, κηρὸς μέν σε διώλεσε, νῦν δέ σε κηρῷ
Ἤγαγεν εἰς μορφὴν αὖθις ὁ χαλκοτύπος.
Ἀλλ' ἄγε, μὴ πλεραὶ πάλιν κατ' ἠέρα, μὴ τὸ λοιπὸν,
Ἠερόθεν πίπτων, ἰκάριον πέλαγος.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχοῦς. Εὐόδου. δ.

Μῦθον ἀπολόγον, φωνῆς πτύγα, ῥῆμα θ' ὑρμήν. τρυξ. ἀπὸ δὲ ἐπι.

Εἰς ἄγαλμα Νιόβης. δ.
Εἰ ζωὴς με θεοὶ πτύξαν λίθον· ἐκ δὲ λίθοιο
Ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον Ἀφροδίτην.
Ἰουλιάνου. δ.
Παλλὰς τὴν Κυθέρειαν ἔνοπλον ἔσπευ ἰδοῦσα,
Κύπρι, θέλεις δύτως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;

Cui Venus arridens, quid me temeraria temnis?
Vincere si possum nuda, quid arma gerens?

In statuam Mercurii. Xenocratis. T. F.

Mercurium quidam prece, quam non ligneus audit,
Ambiit; iratus statuam projecit; at aurum
Effluxit fractâ. Dat sæpe injuria lucrum.

In simulacrum Cupidinis. T. F.

Ex igne in flammas, factus sartago Cupido
Æreus, in pœnas splendida pœna cadit.

IN NUPTIAS.

Ignoti. T. Morus.

Qui capit uxorem, defunctâ uxore secundam,
Naufragus in tumido bis natat ille freto.

Pauli Silentiarii. A. Vesalienſis.

Libera Virginitas sors est, & pura supellex,
Quam si omnes foveant, vita peribit iners,
Duc itaque uxorem, tibi fac succedat & orbi
Hæres legitimus; & fuge adulterium.

Dionysii. F. Bellicarius.

Tempore ama, uxorem duc tempore, tempore cessa.

Automedontis. I. Secundus.

Primus qui nulli quid debet; sorte secundâ
Est fœlix cœlebs; tertius orbus erit.

Si

Ἡ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν;
Εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

Εἰς ἄγαλμα Ερμοδ. Ξενοκράτους. δ.

Ερμείη ξυλίνῳ τις ἐπύχετο, καὶ ξύλον ἦεν·
Εἶτά μιν ἀείρας, χαμάδις βάλε· τὸν δ' ἀπὸ χρυσὸς
Ἐρρύσιν καταγέντα· ὕβρεις πόρε πολλάκι κέρδος.
Crisc. a. L. pass.

Εἰς ἄγαλμα Ερωτος. δ.

Χάλκειον τὶς Ερωτα μετήγαγε εἰς πυρὸς εἰς πῦρ,
Τήγανον ἁρμόζων τῇ κολάσει κολάσιν.
male à spir.

Εἰς Γάμον. Ἀδήλου. α.

Εἰ τὶς ἄπαξ γήμας, πάλι δὶς πέρα λέκτρα διώκει,
Ναυηγὸς πλώοι δὶς βυθὸν ἁλμυρὸν.

Παύλου Σιλεντιαρίου. α.

Καλὰ τὰ Παρθενίης κειμήλια. Παρθενίη δὲ
Τὸν βίον ἔλεσεν ἅν, πᾶσι φυλαξαμένη.
Τοὔνεκεν ἐνθέσμως ἄλοχον λάβε, καὶ πάντα κόσμῳ
Δὸς βεβιὼν ἀντὶ σίθεν· φάσγανα δὲ μαχλοσύνην.
μαχλος, libidin.

Διονυσίου. α.

Ὡρη ἐραῖν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

Αυτομέδοντος. α.

Εὐδαίμων πρῶτον μὲν ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων,
Εἶτα δ' ὁμῶς γήμας, τὸ τρίτον, ὅστις ἀπαῖς.

Si tamen uxorem quis habebit, dote receptâ,
Rectè erit, obtingat si tumulare malum.
Isthæc doctus abi: sape; quærere frustra Epicurum
Quæ tandem monades sint & inane, sinas.

Ignoti. I. Gorræus.

Quicunq; ducit conjugem, vivit miser:
Hoc quisq; dicit, & sciens ducit tamen.

IN SENECTUTEM.

Incerti. F. Bellicarius.

Parva cado vini reliqua est quæ portio, acescit,
Portio nectarei quæ fuit ante meri.
Sic totam exhausit qui vitam, est pronus ad iras,
Ipse suo tandem tristis acore senex.

Philonis. F. Bellicarius.

Canities cum mente decus: sine mente, senectæ
Canicies stolidæ conscia signa gerit.

Qui tacet, huic mentis sunt cani insigne: loquacis
Non minùs ac juvenum dixeris esse pilos.

Menecratis. T. F.

Nemo senectutem non optat; adeptus eandem
Culpat: quod retrò est charius esse solet.

IN ANUS.

Ignoti. T. F.

Si, Placiane, sapis, viduas venabere avaras:
Omnis anus locuples dives erit tumulus.

Laidis

Ἢν δ' ἀνοίξῃ γήμῃ τις, ἔχων χάριν, ἣν κατορύξῃ
Εὐθὺς πρὸ γαστρός, περῶσα λαβὼν μεγάλην.
Ταῦτ' ἀΐδως, σοφὸς ἴσθι· μάτην δ' Ἐπίκουρον ἔασον
Ποῦ τὸ κακὸν ζητεῖν, ἢ πόθεν αἱ μανίαι.

Ἄλλον. α.

Οὐκ ἔστ' γήμας ὅστις οὐ γεγαμέσθαι,
Λέγουσι πάντες, ἢ γαμοῦσιν εἰδότες.

Εἰς Γῆρας. Ἀνάστατον. α.

Ἂν ἀφιλειφθῇ μικρὸν ἐν ἄγγεσιν ἡλίου οἶνος,
Εἰς ὀξὺ τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον.
Οὕτως ἀρπάσας τὸν ὅλον βίον, ὡς βαθὺ δ' ἐλθὼν
Γῆρας ὁ φρεαβύτης, γίγνεται ὀξύχολος.

Φίλωνος. α.

Αἱ πολιαὶ σοὶ νῶ, γεραρώτεραι· αἱ χθὲς ἄτεκνος,
Μᾶλλον σὺ πολλῶν εἶ σὺν ὀπαδὸς ἔτης.

Αἱ τείχες, ἢν σιγᾷς, εἰσὶ φρένες· ἢν δὲ λαλήσῃς,
Ὡς αἱ τῆς ὕβρης, οὐ φρένες, ἀλλὰ τείχες.

Μισεκφάτοις. α.

Γῆρας ἐπὰν μοὶ ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
Μέμφεται· ἔστ' δ' ἀεὶ χρῆσον ὀφειλόμενον.

Ἄλλον εἰς Γραΐας. β.

Γινώσκειν σὲ θέλω Πλανητὲ σαφῶς, ὅτι πᾶσαι
Ἐγχέλυος γραῦς, πλείονα ἐστὶ σοφή.

τὸ

Laidis donarium. Platonis. T. F.

Illa ego famosa & quondam formosa Corinthi
Gloria, tam multis Lais amata procis,
Nunc anus hoc speculum Veneri dico: quando videre
Qualis sum, nolo; qualis eram nequeo.

Lucilii. T. Morus & Velius.

Sæpe caput tingis, nunquam tinctura senectam,
Nunquam rugosas explicitura genas,
Desine jam faciem tibio depingere totam,
Ne larvam, haud faciem quis putet esse tuam.
Nil supereſt, tibi quid vis amens? nam te neque fucus,
Nec cerussa Helenam fecerit ex Hecuba.

IN GRAMMATICOS. *Palladæ.* T. F.

Grammaticæ quam non sit felix omen, Homeri
Auspicio, quinque & versibus hisce patet.
Iram primus habet, *curam exitiumque* secundus,
Tertius hinc *animas Tartara ad ima* premit.
Quartus habet *canibus laniata cadavera*, quintus
Vulturios, corvos, sævitiamque Jovis.
Qui pote, post diras & casus quinque, carere
Grammaticus curâ cordolioque potest?

Palladæ. T. F.

Grammatici peperit monstrosum filia fœtum,
Qui natus denatus erat, mas, fœmina, neutrum.

IN CALAMUM SCRIPTORIUM. T. F.

Planta fui sterilis, calamus sine fruge; nec uvas
Nec domino ficus, poma nec ulla dedi,
Me quidam asserüit Musis, crenamque labello
Strinxit, iter nigræ quo fluit humor aquæ.
Inde bibens nigrum laticem, quasi numine plenus,
Muto divinos profero ab ore modos,

In

Τὸ τῆς Λαΐδος ἀνάθημα. Πλάτωνος. ε.

Ἡ σὰ ποθ' ἑσπερίοις γελάσασα καθ' Ἑλλάδος ὄσσοις,
Ἔσπευδον ἐνὶ προθύροις Λαΐς ἔχουσα γέων,
Τῇ Παφίῃ, τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
Οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ἣν πάρος, οὐ δύναμαι.

Λουκιλλίου. β.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, γῆρας δὲ σὸν ὔποτε βάπτῃς;
Οὐδὲ παρειάων ῥυπίδας ἐπλανύσεις.
Μὴ τόσον τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὡς τὸ πρόσωπεῖον, κοὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστὶ τί μαίνεαι; ὔποτε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει τὴν Ἑκάβην, Ἑλένην.

Εἰς Γραμματικούς. Παλλαδᾶ. α.

Ἀρχὴ γραμματικῆς, πυντάξιος ὅδε κατόρθα.
Πρῶτος, μίνιν ἔχει· δεύτερος, ὁλομίνην.
Καὶ κατὰ δ' ὁλομίνην, Δαναῶν πάλιν ἄλγεα πολλά.
Ὁ τρίτατος ψυχὰς εἰς ἀΐδην κατάγει.
Τῷ δ' τεταρτάκις, τὰ ἑλώρια, καὶ κύνες ἀργοί.
Πέμπτῳ δ', οἰωνοί, καὶ χόλος ἐστὶ Διός.
Πῶς ἂν γραμματικὸς δύναται μετὰ πέντε κατάρας,
Καὶ πέντε πλώσεις, μὴ μέγα πίθος ἔχειν;

Παλλαδᾶ. α.

Γραμματικὴ συζυγίη ἔτεκεν φιλότητι μαγεῖσα
Παῖδιον ἀρσενικὸν, ἁπλοϊκὸν, ἀδέτερον.

Εἰς Γραφίδα. α.

Ἥμισυ μὲν χρῶτα καλαμος φυτόν· ἐκ δὲ ἐμοῖο
Οὐ σῦκ' ἐρίφιον φύεται, ἀλλὰ γραφυλή:
Ἀλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησ' ἐλικωνίδα, λεπτὰ τορήσας
Χείλεα, καὶ στενὸν ῥοῦν ὀχετευτάμενον·
Εἰς δὲ τὸ, ξυστὴ ποίμνι μέλαν ποτὸν, ἔνθεος οἶκα,
Πᾶν ἔπος ἀφθέγκτῳ τῷδε λέγω στόματι.

εἰς

Epigrammati huic ſuper inventō Calamo Scriptorio ſubjicere viſum eſt alti ingenii ſobolem, exactiq; *artificii carmen*, *Inventa Ἀθάνατα*, *idq; in gratam honoratámque Doct. Viri* Tho. Readi *memoriam: ne fortè verſus tam benè de Chartæ atque Typographiæ inventione meriti, & ipſi Typis non editi, intereant.*

QUiſquis erat meruit ſenii tranſcendere metas,
Et fati neſcire modum, qui myſtica primus
Senſa animi, magicis docuit ſignare figuris,
Et captiva novis includere verba tabellis.
Obſtupuere rudes animi, commercia linguæ
Abſentes agitare viros, mentiſque patere
Arcanas ſine voce fibras, interprete pennâ.
Candida perplexis diſtinguitur area ſulcis,
Et magicos atro tractus ſignante veneno
Vomer arat, raptus volucri quæ prodere rupem
Abnuit, enixis clivi in faſtigia Gallis.
Ligna æquata dabant primis conatibus arvum:
Mox Nili contexta biblos; tum Pergama pelles

Detraxe

Detraxere boum natis, & pumice ſcabro
Expoliere ſuperficiem, ſcribentis in uſum.
Denique compacta eſt nullo ſubtemine tela,
Exuperans candore nives, ætate metalla.
Ni ſitus immundus, tinea & jejuna noceret,
Pertundens opico ſinuoſa volumina roſtro.
Aſpice nunc viles ortus: Non mollia Seres
Fila dedere operi, non vellera portitor Helles:
Linteola è triviis trita & ſudore perufta
Maxillis contuſa molæ, (mirabile) cernas
Jura Modeſtini, Sophocliſque ediſcere verſus.
En Moſem & putri cretum lodice Maronem!
En centone ſatum Hippocratem, Tacitumq; cadurco!
Magnarum uſque adeo ſordent primordia rerum.
Deerat adhuc, quam nulla ſatis mirabitur ætas,
Ars cœlo delapſa viris, conſumere nata
Materiem, veloxque omnes tranſcribere libros,
Compoſitis, quadratâ acie, miro ordine ſignis.
Non ſic Emathiis inſtruxerat agmina campis
Parricida urbi Romæ, nec ductor Achivûm
Spurius Ammonis, tunc cùm male ſanus Eoum
Pellæis Macetûm demeſſuit enſibus orbem.
Nullus apex juſſo decedit limite, nulli
Inter opus ceſſare datur, ferventque maniplis

Caſtra

Caſtra ſuis. Foſsâ ferratóque aggere clauſa
Muta cohors primùm : mox ſuccis ora diſerta
Illita Palladiis, præliúmq; manúſque fatigant.
Nam cogunt tormenta loqui ; tandemque fatentur
Depoſitum, redduntque datas ſine crimine voces.
Abſque morâ canit *Arma virum* charta ebria lymphis
Caſtalidum, citiùs referens ſexcenta Maronis
Carmina, quàm celeris ſcriptoris arundine verbum
Expedias : longéque operis ſtat gratia major.
Penſatur quoque fruge labor gravis ille benignâ,
Namque uno partu videas ter mille gemellos
Effundi, mundóque trahi venalia toti
Scripta ſophûm : vitreo ſolus plus vertice Mœnus
Librorum quàm volvit aquas : Hæc præſtinat orbis,
Hora pares quoties adjungit lucibus umbras.
Omnia ſunt æterna typis : Emplaſtra Galeni,
Rauci jura fori, ſanctique oràcla Sionis,
Pieridum repperta novem. Proh ! quanta tuliſſet,
Cognita ſi priſcis, ars noſtræ commoda vitæ.
Dimidio minor eſt Tacitus : plus mœret ademptum
Livius, & toto conſumptus corpore Trogus
Vindicat à tenebris, tanti niſi nominis umbram.
Heu ſeclum inſcitum ! ſervaſſe monaſtica nobis
Retrimenta, ſenum laqueos, laqueoſque juventæ :

Extinxiſſe

Extinxiſſe autem certiſſima lumina vitæ
Rapta polo, Phaetonteis accenſa quadrigis
Heroum manibus, genuit quos maximus Hermes.
Sic lolium, ſic lappa virent, & ſemine vili
Perpetuant ſobolem, nulla formidine mortis
Narciſſus, ſuaveſque roſæ, ceſſante labore,
Expirant, penitúſque animas per inania fundunt,
Ambroſias animas, nec ſpes datur ulla renaſci.
O Dea quæ ſervas pereuntia dentibus ævi,
Fare, quis ingenio mirandas excudit artes,
Quem ſuperum primo rex eſt dignatus honore?
Laus veterum eſt, meruiſſe omnis præconia famæ,
Et ſpreviſſe ſimul; ſeſe extra quærere neſcit
Mercedem virtus: Minus eſt quodcunque rependas.
Vilia tollit humo venalis buccina plebis
Facta virûm, ſudatque premens ingentia livor.
An veluti, unde fluunt mediocria flumina, primæ
Monſtrantur ſcatebræ, Nili ignoratur origo
Æthiopum ſemota jugis; ſic maxima rerum
Scire nefas, cauſaſque Deo tranſcribere par eſt,
Humanum in cyclicis minimiſque ſeneſcit acumen.

IN MULIERES.

Palladæ. T. F.

Est Jovis irati mulier donum, ignis ob ignem,
O si ignis nullus, fœmina nulla foret!
Et tamen extingui potuit facilè ignis ab undis:
Sævâ & inextinctâ sed furit illa face.

Palladæ. V. Opsopæus.

Fons iræ est mulier: sed habet duo tempora læta,
Cùm jacet in thalamo, cùm jacet in tumulo.

IN JUSTITIAM.

J. Sleid. & A. Alciat.

Me licet abscondas, quasi nemo viderit usquam,
Justitiæ ipse oculus omnia facta videt.

IN DEFORMES.

Lucillii. Urs. Velius.

Rostrum tale tibi cùm sit; nec, Olympice, fontes,
Nec pete labentes culmine montis aquas.
Conspectâ facie, velùti Narcissus, in undas
Ne te fetiali præcipites odio.

Incerti. U. Velius.

Cùm fodit, esse solet nasus ligo Castoris ipsi,
Buccina cùm sternit, falx ubi vina legit.
Ancora navigiis accommoda, vomis aranti,
Hamus piscanti, fuscina carnivoro,
Ligua cavaturo scalprum, culterque putanti,
Ascia erit fabris, uncinus & foribus,
Castoris hinc nasus variis concinna suppellex,
Atque instrumentum est omnibus officiis.

Theodo-

Εἰς Γυναῖκας. Παλλαδᾶ. α.

Ὁ Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο, γυναῖκα·
Εἶδος ἧ μήτε γυμνὸν, μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.
Πῦρ μὲν δὴ πᾶσιν χρήσιμον· ἡ δὲ γυνὴ, πῦρ
Ἄσβεστον, φλογερὸν, παντὸλ ἀναπτόμενον.

inflammé.

Παλλαδᾶ. β.

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἐστὶν, ἔχει δ' ἀγαθὰς δύο ὥρας,
Τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

Εἰς Δίκιλλ. Ἄδηλον. γ.

Κλῶ με παλαιρύπης ὡς ὑδρηδὼν ὀφῶντος,
Ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

Εἰς Δυσείδεις. Λεωνίδ. β.

Ῥύγχος ἔχων πρῶτον, φλυμπικὸν, εἶτ' ὀπὶ κρεμύλιν
Ἐλθὴς, εἶτ' ὀφθῇ πρόσπολος ὕδατος.
Καὶ σὺ μὲν ὡς Νάρκισσος, ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργές,
Τέθνηξ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

Ἄδηλον. β.

Ἠρὶς Κάστορός ἐστιν ὅταν σκάπτῃ τί, δίκελλα·
Σαίκτης δ' ἐν ῥίγει· τῇ δὲ πνοῇ, δρέπανον.
Ἐν πλοίοις ἄγκυρα· καθαπτέον δ' ἄεθλον·
Ἄγκιστρον παύτοις, ὀφρύσι κριὰ ἄγκη.
Ναυπηγῖς, κίνδυλα· γεωργῖς δὲ, φρασύπους ἐγκ
Τεῖχος ἐστιν, ἀξίνη· τοῖς δὲ πυλῶσι, κόρακ
Οὕτως εὐχέσθω σεῦς Κάστωρ τε τὸ χηκα,
Ἵνα φίλαν πᾶσης ἄχθος ἐργασίας.

Theodori. V. Velius.

Hermocrates naſi. Parvis aptamus iniqui
Grandia, ſi naſum dicimus Hermocratis.

Ammiani. V. Opſopæus.

Non dextrâ Proclus potis eſt emungere naſum;
Longior eſt naſus, eſt breviorque manus.
Sed neque *Proſit* ait ſternutans. Quippe nec audit:
Tam procul eſt Procli naſus ab aure Procli.

Trajani Imp. T. Morus.

Si tuus ad Solem ſtatuatur naſus, hianti
Ore, bene oſtendas dentibus hora quota eſt.

Pallade. T. Morus.

Cur coma, mel, dentes, cur cera & fucus ematur,
Cùm facies poſſit tota minoris emi?

LAUDES, L. Martellus.

Dicere de cunctis bona pulchrum eſt, turpia durum:
Quamvis ſint meriti qualia nos loquimur.

EPI

Θεοδώρου. β.

Ερμοκράτης τῆς ῥινὸς· ἐπεὶ τίνα ῥῖνα λέγοντες
Ἐρμοκράτους μικροῖς μακρὰ χαριζόμεθα.

Ἀμμιανοῦ. β.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ Περίκλεος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
Τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χάρα μικροτέρην.
Οὐ δὲ λέγει Ζεῦ σῶσον, ἐὰν πάρῃ· οὐ γὰρ ἀκούει
Τῆς ῥινὸς· πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

Τραιανοῦ βασιλέως. β.

Ἀντίον ἡλίου στάσας ῥῖνα, καὶ σῶμα χάσκων,
Δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

Παλλαδᾶ. β.

Ἠγόρασας πλοκάμοις, φδκΘ, μέλι, κηρὸν, ὀθόνας.
Τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψον ἂν ἠγόρασας.

Ἐπαινοι. Ἄδηλον. α.

Σοφὸν λέγειν αἰεὶ πάντας καλόν· αἰσχρὸν δὲ σιγᾶν.
Καὶ ὧσιν ταύτων ἄξιοι ὧν λέγομεν.

EPITAPHIA.

Agathiæ in Sardanapalum.

Strabonis interpres.

Cùm te mortalem nôris, præſentibus imple
Deliciis animum: poſt mortem nulla voluptas.
Sum cinis illius, Ninives qui ſceptra tenebam;
Hæc habeo quæ edi, quæque exaturata libido
Hauſit: at illa jacent multa & præclara relicta.
Si ſapitis, legem hanc, mortales diſcite vitæ.

In Nioben Agathiæ. Ang. Politianus.

Hoc eſt ſepulchrum intus cadaver non habens;
Hoc eſt cadaver & ſepulchrum non habens;
Sed eſt cadaver & ſepulchrum idem ſibi.

Ignoti. In Laërten. J. Sleidanus, &c.

Saxa terit tempus; ferrum conſumitur ævo,
Omnia deperdit tempore longa dies.
Laërtæ ſic parva terit, prope litora, buſta,
Æthere de ſummo defluus imber aquis.
Immortale tamen nomen delere vetuſtas
Herôûm, Musâ vindice, nulla valet.

Anacreontis. T. Morus.

Hîc ſitus eſt ſævis validus Timocritus armis.
Fortibus haud parcit Mars propè, ſed timidis.

Incer

Επιτάφια. βιβλ. γ.

Αγαθίου, εἰς Σαφδᾶν ἄπαλον.

αὐξω, id. quod αὐξω augmenter.

Εὖ οἶδὰς ὅτι θνητὸς ἔφυς, τὸν θυμὸν ἄεξε,
Τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι σοι οὔτις ὄνησις. festins.
Καὶ γὰρ ἐγὼ ποθὲν εἰμι, Νίνυ μεγάλης βασιλεύσας.
Τόσσ' ἔχω ὅσσ' ἔθαψον, καὶ ἐφύβεισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τερπνὰ ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλοιπα.
Ἡ δὲ σοφὴ βιότοιο παράινεσις ἀνθρώποισι.
exhortation.

Εἰς Νιόβην. Αγαθίου. γ.

Ὁ τύμβος ἔστ' ἔνδον ὃν ἔχει νεκρόν.
Ὁ νεκρὸς ἔστ' ἐκτὸς ὃν ἔχει τάφον,
Αλλ' αὐτὸς αὑτῷ νεκρός ἐστι καὶ τάφος.

Εἰς Λαέρτην. Αδέσποτον. γ.

Ψύχει καὶ πήγνυ ὁ πολὺς χρόνος, ἀνδρὸς σιδήρου
Φείδεται, ἀλλὰ μὴν παντ' ὀλέκει δραπάνῃ. sauch.
Ὡς καὶ Λαέρτου τόδ' ἠείδη ὁ χαλὸν ἀκτὴς monument
Βαιὸν, ἄπο ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
Οὔνομα μὲν ἔμπας· ἀεὶ νέον· οὐ γὰρ ἀοιδὰς
Ἀμβλύνειν αἰὼν (κἠν ἐθέλῃ) δύναται.

Ανακρέοντος. γ.

Κρατερὸς ὢν πολέμοις Τιμόκλειτος, ἓ τὸ δὲ σῶμα.
Ἀρῆς δὲ ὃν ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

Incerti. T. Morus.

Serta, unguenta, meo ne gratificare ſepulcro:
Vina, focus lapidi ſumptus inanis erit.
Hæc mihi da vivo: cineres miſcere Falerno,
Nempe lutum facere eſt, non dare vina mihi.

Germanici in Themiſtoclem. Da. Heinſius.

Pro tumulo vili ſtet Græcia, lignáque fracta
Erige Barbarici ſymbola naufragrii.
Inque baſi tumuli ſcribantur Perſica bella,
Et Xerxes, iſtis claude Themiſtoclea.
At Salamis ſtet pro cippo, & mea facta loquatur.
Cur parvo jaceam maximus in tumulo?

Incerti. T. F.

Vultum pudicæ Caſſiæ exanimis vides?
Virtute ſed enim mortua inſignis cluit.
Nam forma mentis corporis præſtat decus.

Platonis in quendam cui nomen erat Aſter. L. Apuleius.

Aſtra vides: utinam fiam, meus Aſter, Olympus
Ut multis ſic te luminibus videam.

Auſonius.

Stella, priùs ſuperis fulgebas Lucifer: at nunc
Extinctus caſſis lumine Veſper eris.

Incerti, ut alii Neronis. A. Alciatus.

Me, terra, functo miſceatur ignibus:
Id ſi ſquo déque habeo, meæ res bene ſe habent.

Incerti.

Ἀδέσποτον. β.

Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους λιβάνοις σπένδοις χαρίζου,
Μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς εἰς κενὸν ἡδυόδμη.
Ζῶντί μοι εἴ τι θέλεις, χάρισαι· τάφῳ δ' ἀμαθύνεται,
Πηλὸν ποιήσεις, κοὐχ' ὁ θανὼν πίεται.

Γερμανικοῦ εἰς Θεμιστοκλέα. γ.

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο θὲς Ἑλλάδα [illegible] δὸς ταύτας
Δύρατα, βαρβαρικῆς σύμβολα [illegible] φυγῆς·
Καὶ τύμβῳ κρηπῖδα περίγραφε Περσικὸν Ἄρη,
Καὶ Ξέρξου· τέτοις θάπτε Θεμιστοκλέα.
Στάλα δ' ἡ Σαλαμὶς δεκνύσεται, ἔργα λέγουσα
Ταῦτά τοι σμικροῖς τὸν μέγαν ἐκπάγεται.

Ἄλλον. γ.

Ὁρᾷς θερίσωπον Καισίης τῆς σώφρονος εἰκόνα;
Εἰ ἦν τὸ θῆκα, τῆς ἀρετᾶς χαρίεστ' ἔπεα·
Ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον, ἢ τοῦ σώματος.

Πλάτωνος εἰς τινα λεγόμενον Ἀστέρα.

Ἀστέρας εἰσάθρει, ἀστὴρ ἐμός· εἰθὲ γενοίμην
Οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σε βλέπω.

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐν ζωοῖσιν ἑῷος·
Νῦν δὲ, θανὼν, λάμψεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

Ἀδέσποτον, οἱ δὲ Νικαίνετος. γ.

Ἐμοὶ θανόντι, γαῖα μιχθήτω πυρί·
Οὐδὲν μέλει μοι· σὰρξ γὰρ οὐκέτ' ἔσομαι.

Ἄδηλον.

Incerti. T. F.

Manes ſervus erat dum vixit: mortuus idem
Æquè ac Darius libera jura tenet.

Ammiani. T. F.

Sit tibi terra levis, ſit tollis arena, Nearche:
Quo leviùs poſſint eruere oſſa canes.

IN AMOREM.

Muſcii, ut alii, Platonis. I. Gorræus.

Iſta Venus Muſis; Venerem colitote puellæ,
Aut in vos faxo bella capeſſat Amor.
At Veneri Muſæ: verba hæc petulantia Marti;
Ad nos laſcivus non volat iſte puer.

Incerti: T. F.

Famis Diæta leniat amoris luem,
Aut temporis panacea languorem levet.
Si non, Recipe modò reſtis unguentum, & Vale.

Incerti. T. F.

Quid fugis ah demens? Vanus labor eſt fuga Amoris,
Effugere alatum non potes ipſe pedes.

Juliani

Ἄδηλον. γ.

Μάντις ἔτ' ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτ' νδν δὲ τεθνηκώς.
Ἴσον Ἀφροδίτῃ τὸ μεγάλῳ δύναται.

Ἀμμιανοῦ. β.

Εἴη σοι κατ' γῆς κύφη κόνις, ἀπιστρὲ Νέαρχε.
Ὄφρα σε ῥηϊδίως ἐξερύσωσι κύνες.

Εἰς τὸν Ἔρωτα.

Μυσικίου, ὁι δὲ Πλάτωνος. α.

A Κύπρις Μούσαισι, κορεύσιμα, τὰν Ἀφροδίτην
Τιμᾶτ', ἢ τὸν ἔρον ὕμμιν ἐφοπλίσομαι.
Χ' αἱ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν, Ἄρει τὰ στρώμνια ταῦτα βάλωμεν.
Ἡμῖν δ' οὐ πίτναται τοῦτο τὸ παιδάριον.

Ἄδηλον. α.

Ἔρωτα πάυει λιμός· οὐ δὲ μή, χόρτος.
Ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὸν φλογα σβέσῃ,
Θεραπία σοι τὸ λοιπὸν ἥρπασε βοῦς.

Ἄδηλον. ζ.

Φεύγειν δὴ τὸν ἔρωτα χαλὸς πόνος· οὐ γὰ ἀλύξω
Πεζὸς ὑπὸ πτηνοῦ πυκνὰ διωκομένος.

Ἰουλιανοῦ

Juliani è præfectis Ægypti.
Mart. Monerius.

Dum flore ſerta texo,
Inter roſas Cupido
Viſus mihi ſtrepillans:
Donec manu prehenſum
Atque in Falerna merſum
Hauſi miſer liquentem:
Qui nunc mihi ſub imis
Sævit puer medullis.

Meleagri. Joſ. Scaliger.

Marceſcit ſertum circa caput Heliodoræ,
Eſt ſertum ſerti ſed tamen ipſa ſui.

Ejuſdem. Joſ. Scaliger.

Jam canæ florent violæ, pluviæque ſititor
Narciſſus: florent lilia ſparſa jugis.
Et vernæ florum flos jucundiſſimus horæ,
Zenophile, Suadæ floret amica roſa.
Prata, quid, ah fruſtrà florum ridetis honore?
Gratior eſt omni flore puella mea.

Rufi Domeſtici. T. F.

In te cuncta probo: tantùm indiſcretus ocellus
Diſplicet, inviſis qui favet uſque viris.

Meleagri. F. Bellicarius.

Tres Charites, tres ſunt Horæ, triplexque Cupido,
Inſano qui me ſævus amore ferit.
Nimirum tres in me arcus puer ille tetendit,
Ceu mihi non unum ſed tria corda forent.

AM A-

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπαράχων
Αἰγυπτίου. ζ.

Στέφος πλέκων πόθ', ἕως ἐν τοῖς ῥόδοις ἑρωτὰ
Καὶ τὴν πλεχῶν καταιχὼν,
Ἐκάπλισ' εἰς τὸν οἶνον.
Λαβὼν δ' ἕπιον αὐτόν·
Καὶ νυῶ ἔσω μελῶν μου *membres*-
Πτερυγίσι ταραλίζει. *chatouille*.

Μελαάγρου. ζ.

Ὁ στέφανος ἅδε κεφαλὴ μυραίνεται Ἡλιοδώρας·
Αὐτὴ δ' ἐπλάμπει τῷ στεφάνῳ στέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ. ζ.

Ἡλη λευκὸν ἴον θάλλει, θάλλει δὲ φίλομμειρος
Νάρκισσος, θάλλει δὲ ἐυρασίφοιτα κείνα.
Ἡλη δ' ἡ φιλέρως· ἐν ἄνθεσιν ἄνθος ἄριστον
Ζωοφίλα πασῶν ἡδὺ πάλλε ῥόδον.
Λειμῶνος, τί μάταια κόμας ἔπι φαιδρὰ γελᾷς;
Ἦ γὰρ παῖς κρείσσων ἡδυπνόων στεφάνων.

Ῥάφου σημαίνει. ζ.

Πάντα σίθεν φιλέω· μοῦνον δὲ σὺ κέντορ ὄμμα
Ἐχθαίρω, συγερῆς ἀνδράσι τερπόμενον.

Μελαάγρου. αι.

Τειοσὶ μὲν Χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι Ὧραι·
Τρεῖς δὲ με θηλυμανεῖς οἰστροβολοῦσι πόθοι.
Ἦ γάρ τοι τείαι πόξα κατηύνυσιν, ὡς ἄρα μίλλων
Οὐ χὶ μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίαις.

Ἐρω-

AMATORIA.

Meleagri. Jos. Scaliger.

Connectam violas, & myrtis suavibus addam
Narcissum, & patulo lilia hiulca sinu,
Halantesque crocos, & purpureos hyacinthos,
Et pingam vernis florea serta rosis;
Ut tibi ab unguento caput, Heliodora, fragranti
Spiret odoratis apta corona comis.

Incerti. Idem.

Me nive, me flammis, me fulminis igne lacessa:
Per juga, per præceps, per maria alta rape,
Non vincat; nam qui rapido torretur amore,
Non queat infesto, cùm tonat, igne peti.

Meleagri. Idem.

Cestum & philtra Venus, Veneris puer ipse decorum
Zenophilæ, Charitum sal dedit ipsa Charis.

Pauli Silentiarii. Idem.

Aureus intacti temeravit vincla pudoris
Jupiter, ut Danaës ærea tecta subit.
Fabula sic loquitur, me judice. Ferrea septa,
Omnipotens aurum, duraque vincla domat.
Hoc hoc nempe seras, hoc ænea claustra resignat,
Hoc frangit fastus, dura puella, tuos.
Hor rigidam Danaen lentavit: si quis amator
Fert precium, tibi ne supplicet alma Venus.

Ejusdem

Εξαπλᾶ. Μελεάγρ. ζ.

violette blanche.

Πλέξω λευκόϊον, πλέξω δ' ἁπαλοῖς ἅμα μύρτοις
Νάρκισσον, πλέξω καὶ τὸ γελοῦν τὸ κείνα,
Πλέξω καὶ κρόκον ἁβρόν· ἐπιπλέξω δ' ὑάκινθον
Πορφυρέην, πλέξω καὶ φιλέρατα ῥόδα·
Ὡς ἂν ὅλη καταφοῖς μυροβορύχου Ἡλιοδώρας
Εὐπλόκαμον χαίτην ἀνθοκολλητὸν τέφανος. fetter des fleurs.

Ἀδηλον. ζ.

Καὶ πυρὶ καὶ γίφεσι μὴ, καὶ, σὺ βύλοιο, κεραυνῷ
Βάλλε, καὶ εἰς κρημνοὺς ἕλκε καὶ εἰς πελάγη,
Τὸν γὰρ ἀπαυδήσαντα, πάθοις καὶ ἔρωτι δαμέντα,
Οὐδὲ Διὸς τεύχει πῦρ ὅτι καλλόμενον. Ἐπαυδᾶν. defendre; interdire.

Ἐπαυδήσαντι

Μελεάγρ. ζ.

Ζωοφίλα κάλλος μὴ ἔρως, σὺ γνοίης δὲ φίλτρον.
Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν· αἱ χάριτες δὲ, χάριν.

Παύλ. Σιλεντιαρίου. ζ.

Χρύσεος ἀφύσσοιο πέτρας ἅμα κορυφὰς
Ζεὺς, πλησὶς Δανάης χαλκοπάτους ἐπελάσας.
Φαμὶ λέγειν τὸν μῦθον ἔχει· τὸ δὲ χάλκεα νικᾷ
Δάκρυα καὶ δισμυρὶς χρυσὸς ὁ παγκρατίστης.
Χρυσὸς, ὅλας ῥηγνῦσας, ὅλας κληῖδας ἐλέγχει.
Χρυσὸς ὑπερβάλλεται τὰς συναγωγὰς ἀφύσσων.
Καὶ Δανάας ἐλύγωσεν ὅλη φρένα· μή τις ἐρασθεὶς
Λιπτέσθω Παφίαν, ἀργύριον παρέχων. plein coffres

Ejusdem. Jos. Scaliger.

Est mihi vulnus Amor. Sanies mihi manat ab illo
Lacryma. Inexhausto culpa liquore madet.
Respirare malum nec me sinit: ipse Machaon
Membra salutiferâ nec mihi mulcet ope.
Telephus esse volo; tu sis mihi fidus Achilles;
Curam, læsisti quæ prius, ipsa leva.

Ejusdem. Jos. Scal.

Et tuus Autumnus alieni Veris honores,
Æstates alias & tua vincit Hyems.

Macedonii Consulis. Idem.

Os Charitum illecebris, at frontem floribus ornas.
Exornant Veneres lumina, plectra manum.
Prædaris visus oculis, accentibus aures;
Venatur juvenes pars quotacunque tui?

Philodemi. Idem.

Virgineæ nec pubis hiat dum flos tibi: nec dum
Autumni livet primitus uva tui:
Cùm tamen acer Amor acuit jam cote sagittas,
Lysidice, & tacito ventilat igne faces.
Ah fugite, ô miseri, dum non ferit arcus, amantes;
Quàm magnos mox est flamma datura rogos?

Ejusdem

Τὲ αὐτῆ. ζ.

Ἕλκω ἔχω τὸν ἔρωτα, ῥέει δέ μοι ἕλκεϑρ ἰχὼρ
Δάκρυον, ὠτειλῆς οὐποτε τερσομένης. τρώω, scaber.
Εἰμὶ δὲ ἐν κακότητϑ αἰμήχανϑ· οὐδὲ Μαχάων
ἢ Παιὰν μοι πᾶσιν φάρμακα δωσομένῳ.
Τήλεφός οἱ μὲν κόρη, σὺ δὲ γίνεο πιστὸς Ἀχιλλεύς·
Καλλεῖ σῷ παῶσον τὸν πόθον, ὡς ἔβαλες.

Τὲ αὐτῆ. ζ.

Ἦ σὸν ἔπι φθινόπωρον ὑπέρβαλεν οὔαρϑ ἄλλης.
Χεῖμα σὸν ἀλλοτέῃ θερμότερον θέρεϑ.

Μακεδονίου ἑταίρα. ξ.

Τὸ σῶμα ταῖς χαρίτεσσι, πρόσωπα τὰδ' ἄνθεσι βάλλει,
Ὄμματα τῇ Παφίῃ, πλὼ χέρσῳ τῇ κυθάρῃ.
Σιμαλίδες βλεφάρων φάϑ ὁμίλησιν δυσὶ μοίρῃ. Bet. pro
Πάντοθεν ἀγρεύεις πλήμονας ἰϊδέας. 3s.

Φιλοδήμου. ζ.

Οὔπω σοι κατάλοιπον γυμνὸν θέρϑ, οὐδὲ μελαίνει
Βόστρυς ὁ παρθενίοις σφετεροβολῶν χαίτας,
Ἀλλ' ἤδη δοκὰ τόξα νέοι δήγμασιν ἕρωτες
Λυσιδίκη καὶ πῶς τύφεται ἐγκρύφιον.
Δίγαμβα δυσίζωτες, ἕως ϑέλϑ· οὐκ ὀπὶ νύξῃ.
Μάψις ἐγὼ πολλῆς ἀὐτμὴν πυρκαϊῆς.

Ejuſdem. Idem Joſ. Scal.

Hæc agitur, Charito, tibi ſexageſima meſſis:
Et manet in nigris crinibus ille tenor:
Nec rugis ſulcatur adhuc cutis aſpera. Suadam,
Ambroſiam, Charitum millia fundis adhuc.

IN GRATOS ET INGRATOS.

Luciani. Auſonius.

Si bene quid facias; facias citò: nam citò factum
Gratum erit, ingratum gratia tarda facit.

Incerti. T. F.

Capra lupum uberibus lacto, non ſponte; ſed iſtud
Stulti paſtoris mens malè ſana jubet.
In me lacte meo nutritus, ſæviet olim.
Mutare ingenium gratia nulla valet.

Quæ verba dixerit Clytæmneſtra, gladium in ipſius cædem ſtringente filio Oreſte.

Quâ gladium intrudes? per ventremne, anne papillas
Te peperit venter, te lactavere papillæ.

Luciani. L. Martellus.

Vir malus eſt vas pertuſum: namque omnis in illum
Effuſa, ineaſſum gratia vana perit.

Λυκίδας Annae à λύκος lucidus & canus.

Τῆ αὐτῆ. ζ.

Ἐξήκοντα πελὴν Χαειτὼ λυκάβαντος ἐς ὥρας.
Ἀλλ' ἔπι κυανέων οὐ ξύμα μένει πλοκάμων, τε χιόνι τραπὲν.
Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίῳ, ἔπι Πειθῶ,
Πᾶσιν ἔπι σαίζει μυριάδας χαείτων.

Εἰς Εὐχαείσους καὶ Ἀχαείστους.

Λουκιανοῦ, α.

Πᾶσαι χαείτης, γλυκερώτεραι· ἦν δὲ Βερενίκη,
Πᾶσα χάεις, καινὴ, καὶ λέγοιτο χάεις.

Ἀδέσποτον. α.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα;
Ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμὴν ἀφροσύνη.
Ἐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, καὶ ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσαι.
Ἢ χάεις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύνασαι.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Κλυταιμήστρα, μέλλων αὐτὴν σφάξειν Ὀρέστης. α.

Ξίφος ἐθύνεις; κατὰ μαζέρος, ἢ κατὰ μαζῶν;
Μαζὸς, εἰ σ' ἐλόχευσεν, ἀνεθρέψατο δὲ μαζοί.

Λουκιανοῦ. α.

Κάλλος ἀνὴρ οἴνου τε καὶ ὕδατος ἠδὲ τιθήνης· εἰς ὃν ἀπάσας
Ἀντλῶν τὰς χαείτας, εἰς πανδὸν ἐξέχεας.

IN PRECES.

Incerti. H. Stephanus.

Da bona ſumma Deus nobis ſive illa precemur,
Seu non: contra inhibe mala, quamvis illa precemur.

IN ANIMALIA.

Germanici Cæſaris. F. Bellicarius.

Sublimi de monte lepus prope litoris oram
Deſcendit volucrum dum fugit ora canum.
Sed neque ſic vitat fatum crudele: marinus
Irruit in profugum corripuitq; canis.
In flammas ex igne cadis; ſors improba terræ
Nutrivit canibus te pelagiq; cibum.

Ejuſdem. Auſonius.

Trinacrii quondam currentem in litoris orâ
Ante canes leporem cœruleus rapuit.
At lepus; In me omnis terræ pelagiq; ruina eſt:
Forſitan & cœli, ſi canis aſtra tenet.

IN PICTORES.

Laonidæ. Urſ. Velius.

A te Deucalion Phaethonq; Meneſtrate, picti,
Jam precio quo ſit dignus uterq; rogas.
Ambo ſorte ſuâ digni: mittiq; meretur
In flammas Phaethon, Deucalion in aquas.

Εἰς Εὐχήν. Ἀδήλου. ζ.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀεύκτοις
Ἄμμι δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις.

Εἰς Ζῶα.

Γερμανικοῦ Καίσαρος. α.

Οὔρεος ἐξ ὑπάτοιο λαγὼς πίσυνος ἔς ποτε δένδρον,
Ἐκφεύγειν μεμαὼς ἠπεδὸν ὀλίνατα κυνός.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἤλυξε κακὸν μόρον· ἀὐτίκα γάρ μιν
Εἰναλίου μάψας πευρὰ λος ὠρφάνισεν,
Ἐκ πυρὸς ὡς αἰνῶς πίσυς ἐς φλόγας· ἦ ῥά σε δαίμων
Κἠν ἁλί, κἠν χέρσῳ θρέψει κύνεσσι βοράν.

Τοῦ αὐτοῦ. α.

Ἐκ κυνὸς ἔϊλε κύων μετὰ τί τὸ ξένον; ὡς ἐμὲ θῆρες
Τηγεὶ καὶ πιζοὶ θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.
Λίθερα λοιπὸν ἔχοιτε λαγοὶ βατόν· ἀλλὰ φοβᾶμαι
Οὐρανέ, μὴ σὺ φέρῃς ἀστερόεντα κύνα.

Εἰς Ζωγράφους.

Λεωνίδου. β.

Γράψας Δρυαλίωνα Μενέκρατες, καὶ Φαέθοντα,
Ζηλοῖς τίς τέκτων ἄξιος ὢν τίνων.
Τοῖς ἰδίοις αὐτοὺς πυρὶ σωλήξαντι ὄντως
Ἐκ πυρὸς Φαέθων, Δρυαλίων δ' ὕδατος.

IN MORTEM.

Agathiæ. T. Morus.

Quàm ſtultum eſt mortem matrem timuiſſe quietis,
Quæ pellit morbos, pauperiémque fugat?
Sola ſemel miſeris quæ ſe mortalibus offert,
Nec quiſquam eſt ad quem mors iterata venit.
At reliqui morbi varii multiq; viciſſim
Nunc hunc nunc illum terq; quaterq; premunt.

Palladæ. Bergius.

Morti ſervamur, morti nos naſcimur omnes,
Ut grex porcorum qui temerè intereunt.

Ejuſdem. T. F.

Corpus mors animæ eſt, divinæ ſarcina mentis,
Error, ſupplicium, quæſtio, carcer, onus.
Corporis at vinclis exuta, & limine mortis
Emiſſa, æternum ſiſtitur ante Deum.

Incerti. H. Stephanus.

Lætus morte meâ es: ſed erit quem mors tua lætum
Reddat. Morti omnes debita turba ſumus.

Lucilii. H. Steph.

Non fleo vitalem qui carpere deſiit auram,
Sed ſi quis mortis capitur uſq; metu.

Incer

Εἰς Θάνατον. Ἀγαθίου. α.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενέτηρα;
Τὸν πάντων νόσων, καὶ πενίης λύτην;
Μὴν ὁ πᾶς ἀνθρώπος ἀφιγήσεται, οὐδὲ πού μὲν
Εἶδέν τις ἀνθρώπων δεύτερον ἐρχόμενον.
Αἱ δὲ νόσοι πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
Ἐρχόμεναι ἀνθρώπων, καὶ μεταβαλλόμεναι.

Παλλαδᾶ. α.

Πάντες τὸν θανάτου τρεόμεθα, καὶ τρεφόμεθα,
Ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

Τοῦ αὐτοῦ. α.

Σῶμα πάθος ψυχῆς, ἄδης, μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
Καὶ δῆμος κρατερὸς, καὶ κόλασις βασάνων.
Ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
Τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Ἀδήλου. α.

Χαίρει τὶς θεόδωρος ἐπεὶ θανέτου· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
Χαιρήσει· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

Λουκιλλίου. ϛ. Εἰς τοὺς ἀεὶ νοσοῦντας.

Τοὺς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος οὐκ ἔπι θρηνῶ,
Τοὺς δ' ἐπὶ πολυετίην ζῶντας ἀεὶ θανάτου.

Incerti. L. Martellus.

Inferni est facilis descensus, sive ab Athenis
Tendas, sive petas mortuus à Meroë,
Nec tibi, sit patriâ procul oppetiisse molestum:
Unus ad infernum est undique ventus agens.

Incerti. I. Cornarius.

Mortuus expecto te; sed tu alium inde moraris.
Unum etenim cunctis hospitium Orcus erit.

IN DEOS. *Luciani.* T.F.

Impia mortales forsan tua crimina celes:
Non latet ultorem quod meditare Deum.

Incerti. T.F.

Taurus, olor, Satyrus, fuit aurum Jupiter; ardens
Europam, Leden, Antiopam, Danaen.

IN MEDICOS.

In Sosandrum Medicum veterinarium.

Incerti. V. Velius.

Hippocrates hominum medice, & Sosander equorum,
Pœoniæ vires artis uterque sciens;
Aut artem inter vos mutate aut nomen, iniquum est
Alter ab alterius nomen ut arte ferat.

Agathie.

Ἄδηλον. α.

Εἰς ἄϊδηλα ἰθεῖα κατήλυσις, εἴτ' ἀπ' Ἀθηνῶν
Στείχεις, εἴτε νέκυς νήσεται ἐκ Μερόπης.
Μὴ σὺ γ' ἀνιάπτω πάτερ ἀπὸ τῆλε θανόντα.
Πάντοθεν εἷς ὁ φέρων εἰς ἄϊδηλα ἄνεμος.

Ἄδηλον. α.

Κάτθανον, ἀλλά μένω σε· μένεις δὲ τε κἠσὺ πὶν ἄλλον,
Πάντας ὁμῶς θνητοὺς εἰς ἀΐδης δέχεται.

Εἰς Θεούς. Λουκιανοῦ. α.

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις, ἄπιστόν τι ποιήσας·
Οὐ λήσεις δὲ θεούς, οὐδὲ λογίζομαι.

Ἀδέσποτον. α.

Ζεύς, Κύων, Ταῦρος, Σάτυρος, Χρυσὸς, Δέρμα, Ἔρως,
Λήδη, Εὐρώπη, Ἀντιόπη, Δαΐη.

Εἰς Ἰάτρους.

Εἰς Σώσανδρον ἱπποϊάτρον. Ἀδέσποτον. δ.

Ἵππους μὲν πρόπαν Ἱπποκράτες, ἀλλὰ καὶ ἵππων
Σώσανδρε κυφοὺς ἴσος ἀκέσσεται. La medicine.
Ἢ τέχνη μετάμειψον, ἢ ὄνομα· μηδὲ καλείσθω
Ἄτερ σοῦ τέχνης ἥς ἕτερος κρατέει.

Ἀγα-

Agathiæ. I. Secundus.

Dilectum medicus gnatum ad me misit, ut illum
Grammatices primis imbuerem studiis.
Verùm ubi *Musa refer furias Pelidis, & iram,*
Notat & hunc versum qui solet inde cani;
Multas qui fortes animas sub Tartara misit,
Non ultrà puerum mittit, ut antè, pater.
Meque videns genitor, tibi sum devinctus, amice:
Gnatus at è nobis hæc bene discet, ait.
Namq; & ego multas animas sub Tartara mitto:
Hîc mihi Grammatici nil opus est operâ.

Incerti. T. Morus.

Thessalus Hippocrates, Coûs genere, hac jacet urnâ,
Phœbi immortalis semine progenitus.
Crebra trophæa tulit morborum, armis medicinæ,
Nactus non cœcâ sorte sed arte decus.

Magni medici, in statuam Galeni. T. F.

Tempus erat quo homines mortali sorte creatos
Per te immortales terra, Galene, tulit.
Nempe suis fremuit præreptas faucibus Orcus
Umbras, arte tuâ, Pæoniáque manu.

Post

[illegible]αδίου. β.

Ἱππίᾳ τις ἐμοὶ τὸν ἐὸν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
Ὡς τὰ μαθοῦν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
Ὡς δὲ τὸ, μὴν ἄοιδε, καὶ, ἄλγεα μυρί' ἔθηκεν,
Ἐγὼν, καὶ τὸ τρίτον τοῖς δ' ἀκόλαθον ἔπος,
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν,
Οὐκ ἔπ μαν πάμπαν πρὸς σὲ μαθησόμενον.
Ἀλλά μ' ἰδὼν ὁ πατὴρ, σοὶ μὴ χάρις, εἶπεν, ἑταῖρε·
Αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύναται.
Καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς Ἄϊδι προΐαπτω,
Καὶ πρὸς τοῦτ' ἀδὴν γραμματικὴν δέομαι.

Ἄδηλον. γ.

Θεσσαλὸς Ἱππουρήτης, Κῶος μέν, ἐνθάδε κεῖται,
Φοίβου ὑπὸ ῥίζης ἀθανάτου μεγάλως,
Πλεῖστα πρόπαια νόσων σώσας, ὅπλοις ὑμνήσας,
Δόξαν ἑλὼν πολλὴν οὐ τύχῃ, ἀλλὰ τέχνῃ.

Μάγνου ἰατροῦ, Εἰς εἰκόνα Γαλλωνῆς. δ.

Ἦν χρόνος ἡνίκα γαῖα βροτοὺς δι' σῆς Γαλλωνῆς, ε
Δέκνυτο μὲν θνητούς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτους.
Χεῖρας ἐν δὲ μίλαθρα πολυκλαύτου Ἀχέροντος,
Σῇ Παιωνίῃ χειρὶ βιαζόμενα.

Poſt hos Hygiejæ proceres, homines Deos, proximè, ſed longo proximè intervallo, atq; averſæ paginæ totâ regione procul, (idq; præfiſcini, & *me vati*, utrúnq; enim colit Phœbum, & Pœonium, & Pierium, *noceat mala lingua*) lubens gratúſq; adjecero Doctiſſ. V. D. Andreæ M. D. nomen, & carmen quo redhoſtire dignatus eſt Sphæram Armillarem, ei nomine ſtrenæ miſſam, cum hac, quam ex adverſo vides Icone Propempticâ.

VIRO

Ornatiſſ. Literatiſſ. Amiciſſ.

T. F.

In Sphæram pro Xenio Miſſam

Χαειστήριον.

JAnus recurrens, temporum mutat vices,
Naſcentis anni cardinem & pulſat novum.
En Farnabæus non ſinit fruſtra diem
Labi (ſecundus nulli amore, aut artibus)
Sed dona donis, verſibus verſus manu
Addens amicâ, celebrat & feſtum; & ſuos
Officio abundè munerum grato colit.

Jam

Jam quartus agitur annus, ut fructus tui
Percepi amoris: copiam primùm herbulæ,
Accensa fumo quæ caput purget grave;
Pretiosa pellis tum decorabat manus;
Ornabat aurum tertio articulum loco.
Nunc Sphæra varias Solis ostendit vias:
Et Musa semper docta muneribus præest.
Verbis rotundis, sensa dum mentis studet
Exprimere amicæ; spargit eximias notas,
Quæ quémque proprio circulum gyro indicent.
Utrinque frigent punctulis suis Poli,
Quos arctiori circinus claudit pede;
Tum spatia Solis læta panduntur vagi
Quâ ridet æstas, bruma quâ glacie riget:
Æquator altâ medius arbiter it viâ.
Obliquo & illum tramite Zodiacus secat.
Ars mira certè; nescias dignus magis
Sit laude, primus circulos qui prodidit,
An linearum tale qui addidit decus.
Callere numeros hunc scias cœli & modum.
Dat cuncta, qui dat tanta; nec mundus tenet
Majora: restat, quod rependatur nihil,
Zonam at remitto; Sphæra nam plures dedit:
Quâ temperatâ cupio te semper frui.
Accinge te, lux clara vatum, flos togæ,
Mentesque fidas vinculum hoc certum liget.
Sin rete mavis dicier; tu me capis:
Hoc rete tendens, capere te lubens volo.

Ri. Andrea.

IN EQUOS.

Lucillii. T. F.

Theſſalum habes, Eraſiſtrate, equum: ſed pharmaca
Theſſaliæ poſſunt cuncta movere loco. (quem non
Verè ligneum æquum: quem, ſi auxilientur Achivi
Teucris, non intra limina Scæa trahant.
Hunc anathema Deo ſtatuas, ſi me ſatis audis,
Et ptiſanam pueris hordea cocta parent.

Ejuſdem. T. F.

Pollicitus mihi equum, grandem tulit Euclio caudam,
Equa pendebat parvus & æger equus.

IN SIMULACHRUM OCCASIONIS.

Poſidippi. Lil. Gyraldus.

Unde hic eſt plaſtes? Sicyonius, Ede age nomen!
Lyſippus. Tu quis? Tempus ego, omne domans.
Cur ſummis inſtas pedibus? ſemper rotor. Alas
Cur plantis geſtas? ut levis aura feror.
Quid dextræ ſibi vult inſerta novacula? ſignum hoc,
Quod quavis aciē ſum mage acuta, docet.
Cur coma fronte jacet? veniens me ut prendere poſſis.
Cur parte eſt calvum poſteriore caput?
Quòd poſtquam levibus præceps effugero pennis,
Ne poſſit tergo qui revocare velit.
Tale, tui cauſâ, me plaſtes finxit, ut eſſet,
Præ foribus, vitæ quod documenta darem.

Εἰς Ἵππους. Λυπηλίς. β. agiter, secouer, ebranler.

Θετταλὸν ἵππον ἔχεις Ἐρασίστρατε, ἀλλὰ σαλεύσαι
Οὐ δύνατ' αὐτὸν ὅλης φάρμακα Θετταλίης.
Ἵππος δ' ἄλλος ἄριστος· ὃν εἰ φεύγῃς ἕλκον ἀπαύστως,
Σοὶ Δαναοῖς, Σιγειὰς οὐκ ἂν ἐπῆλθε πύλας.
Ὀρχήσας ἀνάθημα θεῷ πυθῷ, εἰ πρόσχεις μοι, τὸν νῶτον·
Τὰς κενεὰς ποίει τοῖς τεκνίοις πλουσίους.

Τοῦ αὐτοῦ. β.

Ἵππων ὑποχόμενός μοι Ὀλύμπιος, ἤγαγον ὀρχὼ,
Ἧς ὀλιγοδρανέων ἵππος ἀπηξέματο.

Εἰς ἄγαλμα τοῦ Καιροῦ.

Ποσειδίππου. δ.

Πῆ πόθεν ὁ πλάστης, Σικυώνιος· οὔτομα δ' ἦν τίς;
Λύσιππος· σὺ δὲ, πῆ; πανδαμάτωρ.
Τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; ἀεὶ τροχάω ποδὶ δ' ἶσος.
Ποσσὶν ἔχεις πτερύγας; ἵπταμ' ὑπηνεμίω.
Χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; ἀνδράσι δεῖγμα
Ὡς ἀκμῇ πάσης ὀξύτερος τελέθω.
Ἦ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν; ἁρπάσαντ λαβέσθαι.
Νὴ Δία· πρόσθεν ἐμεῦ τίς φαλακρὸς ἴλεως;
Τὸν γὰρ ἀπὸ πρώτου βλωθροῖσι θέρμ' ἀνθρίξαντά με πουλὺ,
Οὐ πεδόθ' ἱμείρων δράξεται ἐξόπιθεν.
Εἶπε δὲ τίπτε μοι πέπλασαι πτερύγων ὑπαὶ ταῖν
Πλάντα, καὶ ἐν πρόθυρσι θῆκα Διὸς παλίλλυ.

Ἐστὶ ἐπιθετικὸν τοῦ πανδαμάτορος. ἐπιθετικὸν τοῦ ἀκμῇ. instinctum.

Εἰς

IN PULCHRITUDINEM. T.F.

Tres fuerant Charites: tribus his tu naſceris una,
Quam Chariteia colat triga ſuam Charita.

Rufini. T.F.

Gratia quarta, ſecunda Venus, decima addita Muſis,
Dercylis, in cunctis Gratia, Muſa, Venus.

Meleagri. H. Stephanus.

Si tua forma perit, cur quod perit, Aula, negabis?
Si manet, anne neges, quod manet uſque datum?

Incerti. T.F.

Una roſam brevis hora aperit, ſed conficit una,
Pro tenerâ ſupereſt horrida ſpina roſâ.

Platonis. M. Bentinus.

Malo ego te ferio, cape ſi me diligis illud
Læta, & me imperti virginitate tuâ.
Hoc fieri ſi poſſe negas, tamen accipe, malum, &
Quàm parvo pereat tempore forma, vide.

Rufini. V. Velis.

Lumina Junonis, Melite, digitoſque Minervæ.
Pectus habes Veneris, atque pedes, Thetidos.
Felix te quicunque videt, felicior audit,
Oſcula Semideo, cætera digna Deo.

IN

Εἰς Καλλ. Ἀδηλον. αι.

Αἱ χάριτες πρῶς οἱ σί, συ δὲ μία τῆς πρὸ τάυ τως
Γεννήθης, ἵν' ἔχω σ' αἱ χάριτες χάριτα.

Ῥαφίνα. ζ.

Τέσσαρες αἱ χάριτες, Παφίαι δύο, καὶ δύο Μοῦσαι·
Διοκλὶς ἐν πάσαις, Μοῦσα, Χάρις, Παφίη.

Μελεάγρ. ζ.

Εἰ μὴ γνοίσκοι τὸ καλὸν, κατάδ. φεῦ ἀπίλθε·
Εἰδὲ μένει, τί φοβῆ τοῦθ' ὁ ῥοδίων ἀδύναις;

Ἀδηλον. ιβ.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἢν δὲ παρέλθῃ,
Ζητῆς εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

Πλάτωνος.

Τῷ μὲν βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὴ ἐκοῦσα φιλοῖς μέ,
Δέξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης κατάδ.
Εἰ δ' ἄρ ὃ μὴ γένοιτο, νοεῖ, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
Σκέψαι πλὴν ὤρῃσιν ὡς ὀλίγον χρόνος.

Ῥαφίνα. ζ.

Δῶρα τ' ἔχεις Ἥρης Μελίτη, τὰς χεῖρας Ἀθήνης,
Τὰς μαζοὺς Παφίης, τὰ σφυρὰ τῆς Θέτιδος.
Δαίμων ὁ βλέπων σε, πρισόλιος ὅστις ἀνέστι,
Ἡμάθιος δ' ὁ φιλῶν· ἀθάνατος δ' ὁ συγών.

IN CITHARÆDOS.

Lucillii. Leod. à Quercu.

Nycticorax cantat lethaliter : aſt ubi cantat
Demophilus, moritur carmine nycticorax.

Ejuſdem. T. F.

Nocte canens totâ vicinos Simylus omnes.
Excepto tantum perdidit Horigene.
Namque is ſurdus erat, defectum hunc tempore vita
Penſavit vindex ulteriore Deus.

IN FURES. T. F.

Cœli miniſtrum, nuncium alatum Jovis,
Regem Arcadum, doloſum abactorem boûm,
Certaminum ipſum præſidem & furum Deum,
De nocte ſuffuratus Aulus ſic ait ;
Superant magiſtrum ſæpe diſcipuli ſuum.

In domum inanem & incuſtoditam.
Ang. Politianus.

Ite aliò fures, nulla hîc occaſio lucri ;
Nam fida eſt cuſtos addita, pauperies.

IN ADULATORES.

Luciani. H. Stephanus.

Inter mortales non peſtis tetrior ulla eſt
Illo, qui veram fingit amicitiam.
Non ut ab hoſte caves, ſed fidis ſicut amico ;
Alta ſolo admiſſus Pergama ſtravit equus.

Pallade

Εἰς Κιθαρῳδούς. Λυκιλλίου. β.

Νυκτικόραξ φδεῖ θανατηφόρον· ἀλλ' ὅταν αὐτὴ
Δημοφιλὴς, θήσκει καὐτὸς ὁ νυκτικόραξ.

Τοῦ αὐτοῦ. β.

Σιμύλος ὁ ψάλτης τοὺς μὲν τόνους ἤλπανε πάντας,
Νυκτὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἑνὸς Ωιγίνης.
Καὶ δὴ φοῖτις αὐτὸν ἐδάμασε· τὴν δὲ λύρην αὐτῷ
Ζωὴν εἶπε· καὶ οὐδὲν δῶκε θανατηφόρον.

Εἰς Κλέπτας. Λυκιλλίου. β.

Τὸν πλουτοδότην Ἑρμῆν, τὸν θεῶν ὑφήτην,
Τὸν Ἀρκάδων ἄνακτα, τὸν βουκλάτην,
Ἑστῶτα τῶν παλαισμάτων ὀπίσω ποτε,
Ὁ νυκτοκλέπτης αὖλος εἶπε βαζάσας,
Πολλοὶ μαθηταὶ κρείττονες διδασκάλων.

Εἰς ἀφύλακτον οἶκον. Δ.

Κρυπταλέως δίζεσθε δόμους λῃστῆρες ἄλλους·
Τοῖς δὲ γὰρ οὐκ ἔστι φύλαξ ἔμπνοος, ἢ πενίη.

Εἰς Κόλακας. Λουκιανοῦ. α.

Οὐδὲν δὲ ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον ἔφυσεν
Ἀνθρώπου κακίης φιλοδουλοτέρου φιλίης.
Ἡμεῖς δ' οὐκ ὠς ἐχθρὸν ὀφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Πιστὸν, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

Palladæ. A. Alciatus.

Munera qui dederit, dominus fratérque vocatur:
Si quis nulla ferat, vix tibi frater erit.
Hæc pretio mera verba gravi venalia proſtant:
Ipſe ſed ut dominus, ſic nec ero dominus.

Ejuſdem. F. Bellicarius.

Palponem & corvum diſtinguit litera Graiis:
Dicitur ille Colax, dicitur iſte Corax. (mento
Res eadem eſt: hoc ergo animal cave amice: ma-
Eſſe hominum Coracas blandiloquos Colacas.

IN* TONSOREM. *Lucillii.* T.F.

Hermogenem toto villoſum corpore tonſor
Conſulit, unde caput demetere incipiat.

IN SURDOS. *Nicarchi.* T.F.

Inciderat ſurdo cum ſurdo litis amatæ
Quæſtio; ſed judex ſurdior ipſe fuit.
Ille domus precium per menſes quinque locatæ
Poſcit; at hic noctu ſe molüiſſe refert
Hunc, illum intuitus, nam quid contenditis? inquit
Judex; utrique eſt mater? uterque alite.

IN HELLUONES. *Lucillii.* T.F.

Nos cœnamus avem, carpentes membra, miſellam,
Ipſi mox diris eſca futura avibus.
Vulturii immanem Tityon tondent duo: ſed nos
Curarum laudant * bis duo vulturii. * 4. aſſ.

IN

Παλλαδᾶ. α.

Ἦν ὁ φίλος τὴ λαζῃ, δόμνε φράτερ, εὐθὺς ἔχαψεν·
Ἦν δ' αὖ μὴ λάζῃ, τὸ φράτερ εἶπε μόνον.
Ὦρια γὰρ ἦν ταῦτα τὰ ῥήματα· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ ἐθέλω δόμνε, οὐ γὰρ ἔχω δόμβμαι.

Τῦ αὐτῦ. α.

Ρῦν ἢ λάμβδα μόνον κέρατας κόλακάς τε δίδᾶ.
Οἰκοῦν ταὐτὸ κέρατ βωμολόχος τε κόλαξ.
Τύνεκά μοι βέλτιον τὸ διζῶον φυλάξω, καὶ
Εἰδὼς ἢ ζώντων τὼ κόλακας, κέρατα.

Εἰν Κυρέα. Λυκιλλίυ. β.

Τὸν δασυὸν Ἑρμογλυφὴν ζητᾶς πόθεν ἄρξεθ' ὁ κυρεύς
Κείρειν τὴν κεφαλὴν, ὄντ' ὄλον ὡς κεφαλήν.

Εἰς Κωφούς. Νικάρχυ. β.

Δυσκώφῳ δίσκωφος ἐκείνιτο. καὶ πολὺ μᾶλλον
Ἦν ὁ κριτὴς τούτων τῶν δύο κωφότερος.
Ὧν ὁ μὲν ἀντέλεγεν τὸ ἑοικὸς αὐτὸν ὀφείλειν
Μισθῶν πίνθ', ὁ δ' ἔφη νυκτὸς ἀλητικέναι.
Ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς, λέγει, ἢ τί μάχεσθε;
Μήτηρ ἔσθ' ὑμῶν, ἀμφοτέρους τρέφετε.

Εἰς Λαιμάργυς. Λυκιλλίυ. β.

Ὄψον ἀποθέμενοι κακλημένοι ἄθλιον ἄνδρες,
Ἄλλων ὀρνίθων βρώματα γευόμενοι.
Τὸν μὲν Τιτυὸν γᾶπες δύο γῦπες ἔδουσιν,
Ἡμᾶς δὲ ζῶντας τέτταρες ἀγγελίαι.

IN TENUEM.

Lucillii. T. Morus.

Conſtare ex atomis Epicurus credidit orbem
Totum, dum nihil his credidit eſſe minus.
Ex te feciſſet, ſi tum, Diophante, fuiſſes:
Namque atomis multò es tu, Diophante, minor.
Aut fortè ex atomis cùm cætera ſcriberet eſſe,
Ipſas tandem ex te ſcriberet eſſe atomos.

IN BALNEUM.

I. Cornarius.

Aut Venus ex iſtis fuit undis nata; vel ipſa
Lota hic formoſo corpore tinxit aquas.

In aliud. I. Soter.

Cypris, Amor, Charites, Nymphæ, Lenæus, Apollo,
Jurarunt ſeſe hîc velle habitare ſimul.

In aliud Balneum parvum.

I. Laſcaris.

Parvula ſpernas & ineſt ſua gratia parvis.
Parvus erat Veneris filius ales Amor.

Cyri Poëtæ.

Hîc Venus, hîc Charites lotæ, hîc puer aurea geſtans
Tela, dedere decus balneolo precium.

Εἰς Δεσπόν. Λυκιλλίου. β.

Ἐξ ἀτόμων Ἐπίκυρος ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν
Εἶναι, τοῦτο δοκῶν, Ἀλκιμε, λεπτότατον.
Εἰ δὲ πότ' ἦν Διόφαντος, ἔγραψεν ἂν ὅτι Διοφάντου,
Τοῦ καὶ τῶν ἀτόμων πολὺ τι λεπτότερον.
Ἢ τὰ μὲν ἀλλ' ἔγραψε συνεστάναι ἐξ ἀτόμων ἄν,
Ἐκ τούτου δ' αὐτάς, Ἀλκιμε, τὰς ἀτόμους.

Εἰς Λυγδὸν. δ.

Ἢ τοῖον Κυθέρειαν ὕδωρ τέκεν, ἢ Κυθέρεια
Τοῖον ἔπηξεν ὕδωρ, ὃν χρόα λευκαμένη.

Εἰς ἔπεγον. δ.

Κύπρις, ἔρως, χάριτες, νύμφαι, Διόνυσος, Ἀπόλλων,
Ὠμοσαν ἀλλήλοις ὧδε φιλεῖν ἕτερον.

Εἰς ἔπεγον λυγδὸν μακρόν. δ.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι· χάριες βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Βαιὸς καὶ Πάφίης ἔπλετο κῦρος Ἔρως.

Κύπρου ποιητοῦ. δ.

Κύπρις σὺν χαρίτεσσι καὶ υἱεῖ χρυσοκελέμῳ,
Ἐνθάδε λευκαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

IN FURIOSOS. T. F.

Communi positi lethargicus & furiosus
Cellâ, mutuam opem fortè tulere sibi.
Exilit insanus strato, stupidúmque veterno
Involat, & crebro verbere membra secat.
A plagis utrique venit medicina: soporem
Exuit hiç, illi membra fovitque labor.

IN MATHEMATA.

Ptolemæi. T. F.

Mortalem scio me & brevis ævi: dum tamen altè
Cœlum vestigo sideréásque vias,
Non pedibus terram tango, sed cum Jove vescor
Ambrosiâ, & Nectar purpureo ore bibo.

Incerti. T. F.

Me brevis esse canunt vitæ qui sidera norunt;
Sim modò; nil prudens fata, Seleuce, moror.
Serius aut citius sub Tartara tendimus omnes,
Urnáque Minois nomina cuncta movet.
Interea potemus: equus mihi Bacchus ad Orcum.
Tam longam pedibus non libet ire viam.

IN EBRIOS.

Calliæ Argini. T. F.

Bestia semper eras, quæ bestia? copia vini
Declarat rabidum te, Philonice, canem.
Detegit ebrietas mores; non incipis esse
Nunc malus; appares nunc, Philonice, malus.

Incert

Εἰς μαινομένους. α.

Κοινῇ παρ' κλισίῃ λιθαργικὸς ἠδὲ σφυοπλὴξ
Κείμενοι, ἀλλήλων νῦσον ἀπεκρίναντο.
Ἐξίδρυε κλίνης χθὸ ὁ τολμήεις ἰατρὸ λύσσης,
Καὶ τὸν ἀναίσθητον παντὸς ἔπυθε μέλους.
Πληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἀκόν· αἷς ὁ μὲν αὐτῆς
Ἔγρετο, τὸν δ' ὕπνε πυκνὶς ἔλιψε κόπῳ.

Εἰς Μαθήματα. Πτολεμαίου. α.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ χθὲς ἐφάνην· ἀλλ' ὅταν ἄστρων
Μαστεύω πυκνὰς ἀμφιδρόμους ἕλικας, τετραγώνους.
Οὐκέτ' ὀπφαύω ποσὶ γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
Ζηνὶ διοτρεφέϊ πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

Ἄδηλον. β.

Ὠκύμορόν με λέγουσι διὰ μόνους ἀνέρας ἄστρων
Εἶμι μόλις, ἀλλ' οὐ μοι τοῦτο Σέλευκε μέλει.
Εἰν ἀΐδηλα πάντεσσι κατοίκασις εἰ δὲ τάχιον
Ἡμᾶς, Μίνως θᾶσσον ἐποψόμεθα.
Πίνωμεν· καὶ γὰρ δὴ ἐπίσταμαι, εἰς ὅδὸν ἵππῳ
Οἶνος· ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς ἀΐδηλα.

Εἰς Μεθύσους. Καλλίου ἀρχαίου. β.

Ἀνὴρ ἀγαθὸς πάντα Πολύκριτος· νῦν δὲ πεπωκώς,
Ἐξαπίνης ἐγένου λυσσομανὴς πτανόν.
Ἀλλ' ἐπιμὶς κακὸς εἶμι καὶ οἶνος ἐλέγχει
Τὸν τρόπον· οὐκ ἐγένου νῦν κακὸς, ἀλλ' ἐφάνης.

Incerti autoris. T. F.

Inter qui madidos omnes vis ſobrius eſſe,
Solus, Cinna, madens ipſe videre mero.

Automedontis Cyziceni. T. F.

Veſperè potantes homines ſumus: ebria turba
Manè novo peeudes ſurgimus, imò feræ.

Eratoſthenis. T. F.

Vinoſus Xenophon vacuam hanc tibi dedicat orcam
Bacche; lubens capias, nil habet ille aliud.

Incerti. Joſ. Scaliger.

Pernicies calicum Baucis, dum fortè jaceret
Ægra, Jovi tales concipit ore preces:
Si morbi dira hæc incendia fugero, centum
Soles de puro non niſi fonte bibam,
Sobria, temetóque carens: poſt functa periclo,
Luce illâ, tali concipit arte dolum:
Quod verſat manibus, per erebra foramina, cribrum
Inſpicit, & ſoles callida mille videt.

IN MEDIOCRITATEM.

In Columnam Nemeſis. D. Eraſmus.

Innuit hoc Nemeſis fræno cubitóque; modeſtè
Uſque loqui, & cunctis rebus ineſſe modum.

Incerti

Ἄδηλον. β.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τέχνα καὶ μεθύειν οὗτος ἤδοξε μόνος.

Αὐτομέδοντος Κυζικηνοῦ. β.

Ἀνθρωποι, δείλης ὅτ' ἐπήνομεν· ἦν δὲ γένηται
Ὄρθρος, ἐπ' ἀλλήλοις θῆρες ἐγειρόμεθα.

Ἐκπαιδίνης. ε.

Οἰνοπότας Ξενοφῶν καλέει πίδον αὖθι Βάκχον·
Δέχνυσο δ' ἐμμενέως· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχει.

Ἄδηλον. β.

Ἡγεμὼν ἡ Βάκχος κωλίκων ἀποδὺς, ἔν ποτε νόσῳ
Κεκλιμένη, Ζωὴ τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
Ἦν ὁλοὸν διάκαυμα φύγω πυρὸς, εἰς ἐμὸν οὖτι
Ἠελίοις δροσερῆς πίομαι ἐς λιβάδος,
Ἀερόμιος καὶ ἄοινος· ἐπεὶ δ' ὑπάλυξεν ἀνάγκη
Αὐτὴν μὲν τοῖον μὴ χος ἐπορεῖσαι· ἀντὶ δὲ τοῦ
Τῆτον γὰρ θεμένη χεῖρι κάτεινον, ἓν διὰ πυμάτου στόμα
Σχοίνων ἠελίης πλείονας ἠυγάσατο.

Εἰς Μητειότητα.

Εἰς τὸν Νεμέσεως.

Ἡ Νέμεσις πρόλεξον τῷ πατρὶ τῷ σὸν χαλινῷ,
Μήτ' ἄμετρόν σε ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

Ἄδηλον.

Incerti authoris. T. F.

Omne quod eſt nimium eſt inſuave, Parœmia dicit,
Nec triſti nimium mel quoque felle caret.

IN NOVERCAM.

Callimachi. V. T. F.

Privignus tumulum exornavit flore novercæ;
Cum vitâ & mores interiiſſe ratus.
Sed puerum oppreſſit delapſa columna: novercæ
Vel tumulum, pueri, ſi ſapitis, fugite.

In Templum Jovis extructum à Cecropidis.

Herm. à nova Aquila.

Hanc tibi Cecropidæ poſuerunt, Juppiter, ædem:
In terram ut veniens alterum Olympum habeas.

IN NAUFRAGOS.

Julii Leonidæ. F. Bellicarius.

Myrtilus evaſi clypeo diſcrimina eodem
Bina; feri Martis, letiferique maris.
Urgerent trepidam Cauri cùm flabra carinam,
Antè ſalus bello, tunc fuit ille ſalo.

Phacelli. T. F.

Æquor arare time: ſtivam preme, coge juvencos
Sub juga, ſi vitæ dulcia vota placent.
In terrâ videas canos, ſenióque verendos:
Nautam vix canum concolor æquor habet.

Anti-

Ἀδήλου. α.

Παῦρ τὸ σφιγγῶδες ἄκουσον, ἐπὶ λόγῳ ἐστὶ παλαιός,
Ὡς καὶ τῶ μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή.

Εἰς Μητρῳάν. α. Καλλιμάχου.

Σπάλιν μητριῆς μικρὸν λίθον ἔστερε κῦρος·
Ὡς βίον ἠλλάχθαι, καὶ τρόπον οἰδόλιος.
Ἠλί, τάφῳ κλινθεῖσα, κατέκλαυσε παῖδα πεσοῦσα.
Φεύγετε μητριῆς καὶ τάφον, οἱ σφέτεροι.

Εἰς Ναὸν τῆς Διὸς κατασθείσας ὑπὸ
Κικροπιδῶν. δ.

Ἐκραγπίδαι Διὶ τὸν δ' ἔθεσαν δόμον, ὡς ἀπ' ὀλύμπου
Νασσόμῳ ποτὶ γῆν, ἄλλον ὄλυμπον ἔχω.

Εἰς Ναυαγήσαντας καὶ Ναυπλίαν.
Ἰουλίᾳ Λεανίδῃ. α.

Εἰν ἑνὶ κινδύνῳ ἔρυγον δύο Μυρτίλος ὅπλα,
Τὸν μὲν ἀειστεύσας, τὸν δ' ὑπανῃξάμενος,
Δηΐσης ὅτ' ἔδυσε νεὼς τρόπιν ἀστίδα δ' ἔχρη, la guille.
Σωθεὶς κακριμνίλιῳ ὕδατι καὶ πολέμῳ.

Φακέλλου. γ.

Πῶγε θαλασσίπλαγκτα ἔργα, βοᾶν δ' ὑπὲρ ἄλλα ἐχέτλη.
Εἶπε τοι ἡδὺ μεμηρὼς πείρατ' ἰδὼν βιοτῆς
Ἀκάρπως δὲ ἔτλης μανερὸς βίος, εἰν ἀλὶ δ' ὕπνος
Εἷμαρτὸς σὺς πολιὴν ἀμφὶ δόμον κυανέην.

la manche de la charrue.

Ἀπὸ

Antipatri. V. Opſopœus.

Ruſticus Archippus morbo confectus & annis,
Et moriens Stygias jam ſubiturus aquas,
Inſit ita natis; Chari exercete ligonem
O nati, & vitam vivite ruricolam.
Nec maris inſani triſtem laudate laborem,
Nec vos correndi per freta tangat amor.
Nam quanto mater ſuperat pietate novercam,
Tanto etiam eſt tellus charior ipſa mari.

IN NAVES.

Zelotæ. Mart. Monerius.

Stravere in ſylvis venti, cur mittor in undas?
Stare ſolo haud licuit; ſpéſne licere ſalo?

Incerti. F. Bellicarius.

Pinus ego ventis facilo expugnabilis arbor:
Pontivagam fabricas ſtulte quid inde ratem?
Non metus augurio eſt? qui me quatit horridus aſis
In terra Boreas, parcet an ille mari?

Platonis. T. Morus.

Naufragus hâc ſitus eſt; jacet illâ ruſticus urnâ.
Ad Styga ſive ſalo par via, ſive ſolo.

IN VINUM. *Meleagri.* T. F.

Ex utero Semeles excuſſum fulmine Bacchum
Merſerunt Nymphæ flammivomum ſub aquis.
Gratior hinc Nymphis miſtus ſumetur Iacchus;
Non miſtus, flammans fulmen & ignis erit.

Ἀντιπάτρου. α.

Ναὶ ἐγώ τις Ἀρχίππου ὅτ' ἐν νότῳ βαρείᾳ
Ἅρπ λιπὼν ὑγρὸν χάον ἔρρεον εἰς ἀΐδαν,
Εἶπε τάδ' ὑστάτιον, ὦ φίλα τέκνα μακάρων
Καὶ τὸν ἀ ἐμῷ πατρὶ τερπνὸν ἔτι βίοτον.
Μὴ σφαλεῖσ αὖθις τὸν πόνον ἐπόψεσθε θαλάσσης,
Καὶ βαρὺ ἀ ἤπειρος ναυτιλίης κέκμηκον.

Εἰς Νῆσας. Ζηλωτοῦ. α.

Πλάσθην ὅτι γῆς ἀνέμων πίτνεις τί με πόντῳ
Στέλλετε, ναύκληροι χλωρὰ περὶ ναυτιλίης;

Ἄδηλον. α.

Τίπτέ με τὸν ἀνέμοισιν ἁλώσιμον ἠλεὲ τέκνων,
Τὸν δὲ πίτνω τύχεις νῆα θαλασσοπόρον;
Οἶδ' οἰωνὸν ἔδεισας, ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
Ἐν χθονί; πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει;

Πλάτωνος. γ.

Ναυηγὸν τάφος εἰμὶ, τὸ δ' ἄντρον ὄζοι γεωργοί.
Ὡς ἀλὶ καὶ γαίῃ ξωὸς ὑπὲς' ἀΐδης.

Εἰς Οἶνον. Μελικήρου. α.

Νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἥλατ' ὁ κοῦρος,
Νῖσον, ἔθρεψε ἅρπ κισσοφόρων.
Τῆνικα σοὶ νύμφαις Βρόμιος φίλος, ἦν δὲ νιν εἴργῃς
Οἴνου γεύσασθαι, δίξῃ πῦρ ἔπι κισσόφορον.

Ἄδηλον.

Incerti Autoris. V. T. F.

Optimus in vino modus eſt, nec ſumere multum,
Nec nimium: hinc mœror provenit, inde furor.
Nymphis ipſe tribus miſceri gaudet Iacchus
Quartus, & hinc thalamis aptior ille venit.
Sin nimius ſpiret, dulces avertit amores;
Affinis letho mergit & ipſe ſopor.

Nicerati. T. F.

Pegaſus ingenti vinum ſupra aſtra Poëtas
Rapit; altius nil concipit qui bibit aquam.
Hæc dixit ſpirans non unum, Bacche, Cratinus
Utrem, ſed omne dolium redolens meri.
Tempora cui circum molles fluxere corollæ,
Et marcidas tua hedera cingebat comas.

Incerti. T. F.

Quinque pedum ſpatium te condet: gaudia vitæ
Nulla tibi; nullum fundet Apollo jubar.
Pocula poſce meri, lætus bibe Cincie, & inter
Uxoris pulchræ brachia lenta jace.
Te Sophiæ ſtudium tenet immortale? Cleanthem
Cum Zenone ſcias Ditis adîſſe domum.

Incerti Autoris. T. F.

Præcipitant nos, per compendia curta viarum,
Ad Stygias ſedes, balnea, vina, Venus.

Incerti

Ἀδήλου. β.

Βάκχε μέτρον ἄειστον, ὃ μὴ πολὺ, μηδ' ἐλάχιστον·
Ἔστι γὰρ ἡ λύπης ἄπνοος ἡ μανίης.
Χαίρει κιρνάμενος τερπνὸς μούσαις τέκτονος αὐτός.
Τῆμος καὶ θαλάμοις ὄζειν ἑτοιμότατος.
Εἰ δὲ πολὺς πιδύσειεν, ἀπέφραδε μηδὲ ἔρωτας.
Βαπτίζεται δ' ὕπνῳ χειτὶ τὰ θνατά τε.

Νικηράτου. α.

Οἶνός τοι χαρίεντι μίγας πόλει ἵππος ἀοιδῷ·
Ὕδωρ δὲ πίνων, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος.
Ταῦτ' ἔλεγον, Διόνυσε· καὶ ἔπινεν οὐχ ἑνὸς ἀπ' οὐ
Κοάτου, ἀλλὰ πάντος ὅσα σθένει πίθος.
Τὸν γὰρ ὑπὸ στεφάνοις μίγας ἔβρυεν, εἶχε δὲ χιόνα
Μίτρον, ὥστερ καὶ σὺ, κεκροκωμένον.

Ἀδήλου. β.

Πάντε θαλῶν μήσω κατέχων πόδας· οὐδὲ τὸ τερπνὸν
Ζωῆς, οὐδ' αὐγὰς ὄψεαι ἠελίου.
Ὃς λαβὼν Βάκχου ζωρὸν δίπας ἔλκε γιγνώσκων
Κίγκλιε, καλλίσω ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον.
Εἰ δὲ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴσθι Κλεάνθης
Καὶ Ζήνωνα ἴδοις τὸν βαθὺν ὡς ἔμολον.

Ἀδήλου. α.

Οἶνος, καὶ τὰ λοιτὰ, καὶ ἡ σὴ Κύπρις ἐρωτ
Ὀξυτέρην θνητοῖς τὴν ὁδὸν εἰς Ἀΐδην.

Incerti. T. F.

Solventis Veneris, ſolventis membra Lyæi
Solvens membra tibi filia erit podagra.

IN SALTATORES.

Palladæ. Auſonius.

Daphnen & Nioben ſaltavit ſimius idem,
Ligneus ut Daphne, ſaxeus ut Niobe.

Lucillii. T. Morus.

Cætera ad hiſtoriam, quiddam tamen, id quoque ma-(gnum
Quod tu ſaltabas, contra erat hiſtoriam.
Cùm Nioben ageres, veluti modò ſaxeus eſſes
Stabas; cùm Capaneus, ecce repente cadis.
At Canacen referens ſtricto mucrone coruſcans,
Exis quòd vivus, contra erat hiſtoriam.

IN AVES.

Incerti. A. Alciatus.

Quid rapis heu Progne vocalem ſæva cicadam,
Pignoribúſque tuis fercula ſæva paras?
Stridula ſtridentem, vernam verna, hoſpita lædis
Hoſpitam, & aligeram pennigera ales avem: (eſt,
Quin abicis prædam? nam muſica pectora ſummum
Alteram ab alterius dente perire, nefas.

IN

Ἐπιγράμματα ἐπλεπτά.

Ἄδηλον. β.

Λυσιμελὴς Βάκχε καὶ λυσιμελὴς Ἀφροδίτη
Γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς Ποθάγεθ.

Εἰς Ὀρχηστάς. Παλλαδᾶ. β.

Δάφνιν καὶ Νιόβην ἤρχήσατο Μέμφις ὁ σιμός
Ὡς ξύλινον Δάφνιν, ὡς λίθινον Νιόβην.

Λουκιλλιοῦ. β.

Πάντα καθ' ἱστείην ὀρχήμονος, ἐν τὸ μέσσον
Τῶν ἔργων παιδῶν, ἡνίασας μεγάλως.
Τὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχήμονα, ὡς λίθος ἔστης·
Καὶ πάλιν ὢν Καπανεὺς, ἐξαπίνης ἔπεσες·
Ἀλλ' ὅτι τῆς Καινίδος ἀφυῶς, ὅτι χὠ ξίφος ἦν σοι,
Καὶ ζῶν ἐξῆλθες· τοῦτο παρ' ἱστείην.

Εἰς Ὄρνις. Ἄδηλον. α.

Ἀηδὼν κόρα, μελίθρεπτε, λαλὸς λάλον ἁρπάξασα
Τέκνιον, πτανοῖς δαῖτα φέρεις τέκεσιν;
Τὸν λάλον, ἃ λαλόεσσα· τὸν ὑπερον, ἃ πτερόεσσα
Τὸν ξένον, ἃ ξεῖνα· ἀ ἐνὸν, ἠεννά.
Οὐχὶ ταχὺς ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις οὐδὲ δίκαιον
Ὀλλυθ' ὑμοπόλους ὑμοπόλοις στόμασιν.

IN CONSOLATIONEM.

Palladæ. Ex Sleidano & Opſopæo.

Eſt gravis anxietas miſeræ expectatio mortis,
Hoc dudum lucri mortuus omnis habet.
Quocirca vitâ defunctos plangere noli,
Certus poſt mortem nil ſupereſſe mali.

IN TERMINORUM TRANSGRESSORES

Ammiani. T. Morus.

Victor ad Herculeas penetres licet uſque columnas,
Te terræ cum aliis pars tamen æqua manet,
Iro par moriere, obolo non ditior uno,
Et tua te, ſed jam non tua, ſolvet humus.

IN PATRIAM.

E perſona Ulyſſis. T. F.

Salve Ithacæ natale ſolum: poſt mille labores
Bellorum & pelagi te lætus mente ſaluto.
Hîc ego Laërtem, uxorem, natúmque videbo.
Demulſit tui amor mihi mentem, ante omnia dulcis,
Judice me, eſt fumus patriæ, amplexúſque parentum.

Archiæ. H. Stephanus.

Hectoris & Trojæ fuit exitus unus, & illo
Cæſo non Danaos ſuſtinuere Phryges.
Pella & Alexandri fato comes, hinc decus aio
Eſſe viros patriæ, non patriam eſſe viris.

IN

Εἰς Παρμυθίαν. Παλλαδᾶ. α.

Περσθνήϊε θανάτε πολυώδυνός ἐσσιν ἀνίη·
Τοῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
Μὴ τοίνυν κλαύσης τὸν ἀπειχόμενον βιότοιο·
Οὐδὲν γὰρ θανάτε λυπερὸν ὅστις παθών.

Εἰς Παρεισάς. Ἀμμιανοῦ. β.

Κἂν μάχῃς Ἠρακλέης σκηλῶν ἔλθῃς παρείζων,
Τῆς μιᾶς ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον στι μόρε·
Κεῖσαι δ' Ἰφω ὁμοῖος, ἔχων ἀβολοῦ πλέον οὐδέν,
Εἰς πλὴν οὐκ ἔπ σιν, γλὼ ἀναλυόμενος.

Εἰς Πατείδα. Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ὀδυσσεὺς ὀπίσω εἰς Ἰθάκης. α.

Χαῖρ' Ἰθάκη, μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θα-
λάσσης
Ἀσπασίως τὸν δυσμὸς ἱκάνομαι, ἔφρα νοήσω
Λαέρτιν· ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μοῦνον.
Σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν κέαρ· οἶδα καὶ αὐτός,
Ὡς οὐδὲν γλυκίον γ' ἧς πατείδος, ἢ δὶς τοκήων.

Ἀχίλλου. γ.

Ἐκθορε μὴ Τροίη συγκάτθανεν, οὐδ' ἔπ χεῖρας
Ἀντῆρεν Δαναῶν πασὶν ἐπερχομένοις.
Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ συναπόλετ· πατείδος ἄρα
Ἀνδράσιν, οὐ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.

IN DIVITES.

G. Buchananus.

Pauper eram juvenis, ſenio confectus inerti
Sum locuples, miſere ſorte in utraque miſer,
Quando frui poteram rebus, mihi copia deerat:
Copia nunc ſupereſt, fructus & uſus abeſt.

Palladæ. F. Bellicarius.

Aurum, palpantum pater improbe, nate doloris;
Te tenuiſſe metus, te carüiſſe dolor.

Palladæ. T. F.

Divitiis certè polles, quid deinde? ſepulcro
Poſt fata ingeſtas accumulabis opes?
Dum corradis opes, perierunt tibi tempora, vitæ
Fluxæ nil ſpacii cumulare potes.

Luciani. T. Morus.

Divitias animi ſolas ego judico veras,
Qui rebus pluris ſe facit ipſe ſuis.
Hunc certè ditem, hunc opulentum ritè vocamus,
Magnarum quis ſit qui videt uſus opum.
Calculus ut ſi quem, ſi ærugo & cura peculi
Vexat, qui miſeras divitias cumulat,
Hic ut apis parvo crebróque foramine foſſo
Sudat in alveolo, mel comedunt alii.

Εἰς Πλουτῦντας. Δίλλον. α.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πόνης· νῦν γηρῶν, πλούσιός εἰμι.
Ὦ μόνος ἐν πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις.
Ὃς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμενος οὐκ εἶχον.
Νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω.

Παλλαδᾶ. α.

Χρυσὴ, πάτερ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος ἁγὲ,
Καὶ τὸ ἔχειν σε, φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ', ὀδύνη.

Παλλαδᾶ. α.

Πλουτεῖς; χὴ τί τὸ λοιπόν; ἀπερχόμενος, μὴ σαυτῷ
Τὸν πλοῦτον σύρεις εἰς σορὸν ἑλκόμενος;
Τὸν πλοῦτον σώζεις, δαπανῶν χρόνον· οὐ δύνασαι δὲ
Ζωῆς σωρεῦσαι μίζονα θησαυρόν.

Λουκιανοῦ. α.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ὄντιν' ἀληθῆς.
Τἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῆς κλεάνων.
Τὸν δὲ πολυκτέανον καὶ πλούσιόν ὄζι δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις ὃ ψήφοις καταπέπαται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος,
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις, rusticus.
Μοχθήσει, ἕτερον δρεψομένων τὸ μελί.

IN POETAS.

Polliani. T. Morus.

Sunt etiam in Muſis furiæ, quibus ipſe Poëta
Factus, ſic temetè carmina multa facis.
Ergo age, plura precor ſcribas, tibi nempe furorem
Non ego majorem, quem precer, invenio.

In Sappho. *Incerti.* Auſonius.

Lesbia Pieriis Sappho ſoror addita Muſis
Ἐμὶ ἰωπὴ λυειπῶν, ἀοιδῶν δεκάτη.

Antipatri in Homerum. T. F.

Præconem Heroum decoris, vatémque Deorum,
Solem alium vitæ, Græcia clara, tuæ;
Muſarum vocem, mundi os, famæ tubam, Homerum
Hîc maris undiſoni vilis arena tegit.

In Homerum. A. Gellius.

Septem contendunt urbes de patriâ Homeri: Athenæ.
Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamis, Ios, Argos, A-

Homeri quæſtio. Vitus Wintz.

Heus piſcatores, quam ducunt retia prædam?

Reſponſio.

Quod captum eſt periit: ſed quæ non cepimus adſunt.

Εἰς Ποιητάς. Πολλιανοῦ. β.

Εἰσὶ καὶ ἐν μύσησιν ἐειμύες, αἳ σε ποιοῦσι
Ποιητὴν, ἀνθ' ὧν πολλὰ χάφοις ἀκρίτοις.
Τοίνυν σε δέομαι, χάφε πλείονα· μείζονα γάρ σοι
Εὔξασθαι ταύτης οὐ δύναμαι μαρίλῃ.

Εἰς Σαπφώ. Ἄδηλον. α.

Ἐντέα τὰς μύσας φασίν τινες ὡς ἁλιγώρως·
Ἦν δὲ καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

Ἀνυπάρκτου εἰς Ὅμηρον. γ.

Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς, μαχάρων δὲ θεμήτωρ,
Ἑλλάνων βιοτᾶ δεύτερον ἄελιον,
Μουσῶν φέγγος Ὅμηρον, ἀκήρατον σῶμα κόσμου
Πανλὸς, ἀληθείᾳ ξεῖνε κέκλησο πόνις.

Εἰς Ὅμηρον. Γελλίου. γ. ια.

Ἑπτὰ πόλεις διεμίζουσι θεῖ' ῥίζαν Ὁμήρου,
Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίν, Ἰὸς, Ἄργος, Ἀθῆ-

Ἐρώτησις Ὁμήρου. α.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀκαδίης ἁλιῆπται, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

Ἀπόκρισις.

Ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσσ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Εἰς

In Euripidem. Idem.

Non tui hoc, Euripides, hujus ſed tu monumentum (es:
Victurum nomen cui tua fama dedit.

In Sophoclem. T. F.

Serpe ſuper tumulo Sophoclis, placidéque corymbos
Funde, hedera, & virides undique ſparge comas.
Purpureis ſtellata roſis comet urna, racemos
Luxurians læto palmite vitis amet.
Præmia multijugæ ſapiens quum exercuit artis.
Dulcis, cui Muſis Gratia miſta fuit.

In Orphea. Antipatri. T. F.

Jam neque ſaxa trahes, nec quercus amplius, Orpheu,
Duces: mulcebunt nec tua plectra feras.
Vellera non nivium, non ſiſtes grandinis imbres,
Nec Boreæ fremitum, aut jurgia rauca maris.
Nam tua Mnemoſynes natæ flent fata, ſorores
Pieriæ; & mater Calliopeia dolet.
Et cur lugemus natorum funera, quando
Non licuit divis aſſerüiſſe ſuos?

In Anacreonta. Antipatri Sidonii. T. F.

Pubeſcant hederæ tibi Anacreon uſque corymbis,
Puniceis niteant gemmea prata roſis.
Fonte cadant niveo divini flumina lactis,
Fundat odoriferum prodiga terra merum.
Oſſa ciniſque tuus dilecta ut gaudia ducunt;
In cinerem verſos gaudia ſi qua manent.

IN

Εἰς Εὐπειδῆ. γ.

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ' ἔς, Εὐπειδῆ, ἀλλὰ σὺ τοῦδε.
Τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τὸ δ' ἀμπίχεται.

Εἰς Σοφοκλῆ. γ.

Ἠρέμ' ὕσον πύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα κισσὲ
Ἑρπύζοις, χλοεραῖς ἐπτερυγίοις πλοκάμοις.
Καὶ πίταλον πάρπα θάλλοι ῥοδόν, ἠύτε φιλόρρωξ
Ἀμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,
Τεύχειεν εὐμαθίης πυκτόφορον· ἦν ὁ μελίγηρυς
Ἡσται, μισσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων.

ἑρῶ, ῥέρω, γραῖα branches.

Εἰς Ορφέα. Ανπιπάτρου. δ.

Οὐκ ἔπι θελγομένας Ορφεῦ δρύας, οὐκ ἔπι πέτρας
Ἄξεις, οὐ θηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας·
Οὐκ ἔπι κοιμήσεις ἀνέμων βρόμον οὐχὶ χάλαζαν,
Οὐ νιφετῶν σωρούς, οὐ παταγοῦσαν ἅλα.
Πλεῖο γὰρ σὲ δὴ πολλὰ κατωδύραντο θύγατρες
Μναμοσύνας, μάτηρ δ' ἔξοχα Καλλιόπα·
Πειθομένοις σοφίαν χεομένην ἐφ' ἡδέσι, φήνῃ ἀλαλητὸν
Τῶν παίδων αἰδὼς οὐδὲ θεοῖς δύναμις;

Εἰς Αναχρέοντα. Ανπιπάτρου Σιδωνίου. γ.

Πάλλοι τοι κισσόστεφε, Ανάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσοὶ,
Λωτός τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα.
Πηγαὶ δ' ἀργυρόεσσαι ἀναβλύβοιντο γάλακτος,
Εὐώδης δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μύθος.
Μηκέτι νέ τοι αποδύπτε χροὸς ἁ τέρψιν ἄρηται·
Εἰ δή πις φθιμένοις χείμπεται εὐφροσύνη.

Ελαιος. ταναβλύζω. εμβρυακός. ἐπιτίμησον.

s'approche.

Εἰς

IN MALOS.

Incerti. F. Bellicarius.

Sermo vetus; *mordere malos mus audeat* : atqui
Falsus erat; sermo verior alter erit.
Nam mordere bonos audebit & exiguus mus:
At mordere malos horreat ipse draco.

Demodoci. T. Morus.

Vipera Cappadocem mordebat: protinus hausto
Pestifero interiit sanguine Cappadocis.

IN PYRAMIDAS JUXTA *Memphin.* T. F.

Historiæ non certa fides Titanas Olympo
Pelion atque Ossan imposuisse refert.
Pyramides verò, Nilum propè, frontibus altis
Aurea contingunt sydera Pleiadum.

IN RHETORAS.

Lucillii. D. Erasmus.

Sucula, bos, & capra mihi periere, Menecles,
Ac merces horum nomine pensa tibi est.
Nec mihi cum Othryade quicquã estve fuitve negoti
Nec fures in jus huc cito Thermopylis:
Sed contra Eurychidem mihi lis est, proinde quid hi
Aut Xerxes facit, aut quid Lacedemonii?
De lege & de me loquere, aut clamavero clarè,
Longè aliud dicit sus, aliud Menecles.

Ammiani. T. F.

Crebrior est albus corvus, testudo volucris
Crebrior integro est rhetore Cappadoce.

Εἰς Πομπὰς. Ἀδήλου. α.

αεὶ παροιμιαχῶς, κἂν μὸς δάκοι ἄνδρα πονηρόν.
Ἀλλὰ τό δ' οὐχ οὕτω φημὶ περοῦπα λέγειν,
μὰ δάκοι κἂν μὸς ἀγαθὸς κἠ ἀπεράγμονας ἄνδρας.
Τὸν δὲ κακὸν δηλοῖς δήξεται οὐδὲ δράκων.

Δημοδόκου. β.

λαπαδίνλω ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ κἠ αὐτὴ
Κάτθανε γλυκαμῷ πὴ αἵματι ἰοβόλος.

Εἰς τὰς ἐν Μέμφει πυραμίδας. δ.

ναται ἐπ' Οὐλύμπω κἠ Πήλιον ὄφι τεθέφθαι
Ψυδρὸς ἰσοεὶς ῥῆσις ἀνεπλάσατο.
πυραμίδες δ' ἔπ νῶ Νειλωΐδες, ἄχρα μέτωπα,
Κυρῶσι χρυσίοις ἄστρασι Πλειάδων.

Εἰς Ῥήτορας. Λυσιλλίου. β.

ιείδιον κἠ βοῶ· ἀπολώλεκα, κἠ μίαν αἶγα,
Ὧν χρεὼν εἴληφας μισθάριον, Μενέκλεις.
Οὔτε δέ μοι κοινόν τι πρὸς Ὀδρυάδων γεγένηται,
Οὔτ' ἀπάγω κλέπτας τοὺς ἀπὸ Θερμοπυλῶν·
Ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδιον ἔχομεν κρίσιν· ὡς τε τί ποιεῖ
Εὐδά δέ μοι Ξέρξης, κἠ Λακεδαιμόνιοι;
Πλὴν κἀμοῦ μνήσθητι νόμιν χρέος, ἢν μέγα κράξω,
Ἀλλὰ λέγει Μενεκλῆς, ἄλλο τὸ χρεῖδιον.

Δημιανοῦ. β.

ἄλλον ἔλω λαθικὰς κόρακας, πλωτάς τε χελώνας
Εὑρεῖν, ἢ δεύτερον ῥήτορα καταδῦναι.

Δημια-

Ammiani. T. F.

Demiror Butus qua ſit ratione Sophiſta ;
Communi ſenſu qui & ratione caret.

Arabii Scholaſtici. Idem.

Aurea publicitùs Longini ſtaret imago,
Aurum rejiceret ni veneranda Themis.

IN ROMAM.

Crinagora. G. Buchananus.

Ebibat undoſum caſtris Germania Rhenum,
Deucalioneis æquor inundet aquis :
Non tamen æternæ divina potentia Romæ,
Incolumi nobis Cæſare, fracta cadet.
Sic Jovis aëriæ quercus radicibus hærent,
Cùm Boreâ frondes diſcutiente cadunt.

In Statuam Victoriæ, *cui alæ fulmine afflatæ decutiebantur, Romæ. Pompeii.* T. F.

Roma caput Mundi, amiſit Victoria pennas,
Nec fugiet ; tua jam gloria fixa manet.

IN SILENTIUM.

Palladæ. I. Martellus.

Doctrina eximia eſt præſtare ſilentia rebus,
Hic teſtis ſapiens eſt mihi Pythagoras :
Qui reliquos docuit tacuiſſe, loqui ipſe peritus.
Inde quies, multis & medicina malis.

Ejuſdem.

Αμμιάνου. β.

θαυμάζειν μοι ἔπεισιν ὅπως Βύτθος ὁδὴ Σοφιστής,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Αρχίου Σχολαστικοῦ. δ.

μόνα Λογγίνῳ χρυσίλλα πόλις ἔσχεν ὀπάσαι,
Εἰ μὴ πότνα δίκη χρυσὸν ἀπεγράφετο.

Εἰς Ρώμιλλαν. Κεναγόρου. α.

Le flux de la mer
monte montant,
haute mare.

οὐδ' ἣν Ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμυρὲς ἐγείρῃ
Οὐδ' ἣν Γερμανίη Ρῆνον ἅπασα πίῃ.
οὐμὸς οὐδ' ὅσον βλάψει δύνθος, ἄχει κε μίμνῃ
Δεξιὰ σημαίνων Καίσαρι θαρσαλέῃ.
οὕτω καὶ ἱερὰι Ζηνὸς δρύες ἔμπεδα ῥίζαις
Ἑστᾶσιν, φύλλων δ' ἄυα χέουσ' ἄνεμοι.

dry leaves

Εἰς ἄγαλμα νίκης ἀπτέρου ἐν Ρώμῃ, ἧς τὰ πτερὰ χερσαιωῖ κατεπλέχθη. Πομπείου. δ.

ὦμη παμβασίλεια, τεὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Νίκη γάρ σε φυγεῖν ἄπτερος οὐ δύναται.

Εἰς Σιωπὴν. Παλλαδᾶ. α.

μεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι σιωπή.
Μάρτυρα Πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω·
ὃς λαλέειν οὐδὼς ἕτερος ἐδίδαξε σιωπᾶν,
Φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὑρεμένος.

Τῷ

Ejuſdem. L. Martellus.

Dum tacet indoctus, ſapiens & doctus habetur,
Sermonem occludens turpe velut vitium.

Luciani. F. Bellicarius.

Rebus in arcanis linguam conclude ſigillo,
Verborum parcus, non ita parcus opum.

IN COMPARATIONEM.

Incerti. V. Velius.

Audet ſi corydus cantu contendere olori,
Si certare velit noctua luſciniis,
Si cuculus ſperet vocalior eſſe cicadâ,
Tum vel ego verſu par ero Palladio.

IN TEMPERANTIAM.

Palladæ. T. F.

Aures non habeat venter licet atque pudorem.
Subjeci tamen hunc ſobrietate mihi.
Arcem ſi ratio teneat, ſummœnia venter;
Quidni ſubjectum ſub ditione premam?

Ejuſdem. Vitus. Am.

Oderit & ventrem Deus & paſcentia ventrem:
Mentis enim frœnum ſolvitur inde modus.

Incerti. T. Morus.

Ædificare domos, multos & paſcere ventres,
Imam ad pauperiem certa breviſque via eſt.

IN

Τῦ ἀυτῦ. α.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατος ὄζει σοφοῖσι,
Τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος αἰσχύνεται φ.

Ανωνύμου. α.

Ἀρρήτων ἐπέων γλαφυρὴ σοφίη ὀπάζει,
Κρείσσων γὰρ μύθων ἡ κτεάνων φυλακή.

Εἰς Σύγκρισιν. Ἀνάλογον. α.

Ἡ κύκνῳ λύρα τε κόρυδος παρεμπλήσιον ᾄδει,
Τολμῶ ἐν δ' εἴσομαι σκώπτες ἀνδρίσιν,
Ἡ κόκκυξ τίτλου ἐρῶ λιγυρώτερος ἦν,
Ἴσα ποιεῖν κἀγὼ Παλλαδίῳ δύναμαι.

Εἰς Σωφροσύνην. Παλλαδᾶ. α.

Ἁγνὴ αἰδοίχωτον σιδαροῖς ἤχωα λογισμοῖς,
Σωφροσύνη κολάσας ἔντεσιν ἀρχαλέον.
Καὶ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ὀπιπλείμενον ὑψόθι χαρᾶς,
Πᾶς μὴ νικήσω τὴν ἰσοπαλομβόλων ἡμέρα.

Τῦ ἀυτῦ. α.

Ἐσθλὰ μισήσεις θεὸς, καὶ βραύματα χαιτός·
Εἵνεκα γὰρ τέκνων σωφροσύνη λύεται.

Ἀνάλογον. α.

Βράματα πόλλα τρέφει, καὶ δάιματι πολλὰ ἀνέχοισιν,
Ἀτρεκὲς οἷς νοῦν ὄζειν ἐπίσιον τύπτει.

In CLOACAS SMYRNÆ.

Agathiæ Scholastici. T. F.

Hîc tandem excretis epulis, censura palati
Mergitur, & prisci gratia cara perit.
Hîc Scythicæ volucres, pisces, pulmenta, salivæ
Irritamenta; hîc ostrea, sumen, aper,
In stercus vertuntur; ubi prona ejicit alvus
Quod cepit docta ac ingeniosa gula.
Hinc serò agnoscit stultus, quanto emerit auro
Sordes atque aurum, fœda cloacæ tuum.

IN FORTUNAM.

Incerti autoris. G. Lilius.

Inveni portum; Spes & Fortuna valete:
Nil mihi vobiscum, ludite nunc alios.

Luciani. V. Velius.

Fundus Achæmenidæ fueram, nunc cedo Menippo;
Mox alium rursus, mox aliúmque sequar.
Hîc proprium me credit, idem credebat & ille.
Sed me, Fortunæ sum quia, nullus habet.

Pallad. I. Sleidan.

Rebus in humanis miserè Fortuna jocatur,
Inter paupertem divitiásque rotans.
Evehit hos rursum quos improba presserat antè,
Præcipitátque solo, quos modò ad astra tulit.

Lucilii. T. F.

Multa potest, inopina licet, Fortuna: potentes
Dejicit, ac humiles ad loca summa vehit.
Illa supercilium demet tibi, flumine quamvis
Indus, & auripluo Jupiter imbre ruat.
Non illa in junco aut malva sua flamina perdit:
Sed platanos, ornos, robora sternit humi.

Πᾶν τὸ βεβρωθὲν + ἀπατάλημα, καὶ ἡ πολύσαρξ ἐδωδή,
Ἐνδαὶς δὲ χρηναμένη, πλὴν πεῖν ὄλεσε χάειν.
Οἱ γὰρ φαγιαροί τε καὶ ἰχθύες, αὐθ' ὕδωρ ἴγδιν
+ Τείψιες, ἤτε τόσην βεβρωμένοι ἐξαπάτην,
Γίγνεται ἐνδαὶς δὲ κόρος· ἀπορεύεται δ' ἄρα γαστὴρ
Ὁππόσα πεινάλεη λίξατο λαιμαργίη.
Ὅστις δὲ μηρώσκει τὸν ὀτ' ἄφρονα μὴ πλὴν ἀείρων,
Χρυσῆν ποσαπίην πλὴν κόνιν ἐπείρεται.

Εἰς τύχην. Ἄλλον. α.

Ἐλπὶς καὶ σὺ τὸν χῶρον, ἐμοὶ γὰρ χαίρετε· τὴν λιμένα δ' ἔνθεν.
Οὐδὲν ἐμοὶ χ' ὑμῖν· παίζετε τὸν μετ' ἐμέ.

Λυκιανοῦ. α.

Ἄγε δὴ Ἀχαιμενίδη χρύσεον ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππε·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνον ἔχειν με τὸ πρὶν ὤετο, καὶ πάλιν ἕτερον
Οἴεται· ἐμὶ δ' ὅλως οὐδετέρου, ἀλλὰ τύχης.

Παλλαδᾶ. α.

Παίγνιον ὄντι τύχης μεροπήιον βίοτον ἐκτῆσθαι λάβε,
Πάντα καὶ πάντως μεταβαλλόμενον.
Καὶ τὸν μὲν καταγοῦσα, πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρει,
Τὸν δ' ἀπὸ τῆς ὑψηλῶν εἰς ἅλμην καταγεῖ.

Λυκιανοῦ. α.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ἡ παράδοξα.
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους καταγεῖ.
Καὶ σὲ πάλιν ὀφθῆναι καὶ τὸν τύφον καταπαύσει,
Κἂν ποταμὸς χρυσοῦν νᾶμά τοι παρέχῃ.
Οὐ δρυὸς, οὐ μαλακὸν χῶν ἀνεμώκης ποτε, τὰς δὲ μεγίστας
Ἡ δρυὰς ἢ πλατάνους δίδε χαμαὶ καταγεῖν.

IN INJURIOS.

Incerti. T. F.

Imminet omni operi Momus; quem, teste Cimone,
Effugere haud quaquam Dædalus ipse potest.

Palladæ. I. E.

Sim pauper! quid dignum odio vel crimine feci?
Fortunæ, haud morum est error hic, at vitium.

Apollinarii. I. E.

Absenti malè si dicas, injuria nulla est:
Sin benè præsenti dixeris, obloqueris.

IN DIVITES PARCOS & AVAROS.

Incerti. D. Heinsius.

Omnibus es dives, solo me judice pauper,
Usus opum namque est testis, Apollophanes.
Si frueris, sunt nempe tuæ: si hæredibus usum
Conservas, etiam nunc aliena tenes.

Palladæ. D. Heinsius.

Ditis opes tibi sunt, animus sed pauperis: ergo
Hæredi locuples, at tibi pauper eris.

Polliani. T. F.

Inter opes pauper qua sis ratione requiris?
Æra locas, aliis dives, inópsque tibi.

Incerti. V. Obsopœus.

Vivens, ut mulus, dum sumptus præcavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri sæpe gerunt ingentia pondera dorso
Muli: sed siccum mil nisi gramen edunt.

Εἰς ὕβεις. Δωρικὸν. γ.

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε, πατρὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
Μῶμος, ὃν οὐκ ἤρως Δαίδαλος ἐξέφυγε.

Παλλαδᾶ. β.

Εἰ πένομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς οὐκ ἀδικοῦντα;
Παῖσμα τόδ' ὃς τύχης, οὐκ ἀδίκημα τρόπων.

Απολλιναρίῳ. β.

Αν μὲν ἅπαντα λέγῃς με κακῶς, οὐδὲν ἀδικεῖς με·
Αν δὲ παρόντα, καλῶς, εἰδὼς κακῶς με λέγων.

Εἰς Φειδωλάς. Δωρικὸν. β

Πλουτεῖν φασί σε πάντες, ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι,
Κρῆσις γάρ, πλούτου μάρτυς, Απολλόφανες.
Αν μετέχῃς αὐτῷ σύ, τὰ γίγνεται, ἂν δὲ φυλάσσῃς
Κληρονόμοις, ἀπὸ νοῦ γίγνεται ἀλλότρια.

Παλλαδᾶ. β.

Πλοῦτον μὲν πλουτῶν ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος.
Ω τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δὲ πένης.

Πολλιανῷ. β.

Καλὸν ἔχων, πῶς, οὐδὲν ἔχεις, μάθε· πάντα δανείζεις.
Οὕτως οὐδὲν ἔχεις αὐτός, ἵν' ἄλλος ἔχῃ.

Δωρικὸν. β.

Πόλλας μυριάδας ψηφίζει Αρτεμίδωρος, calculer.
Καὶ μισθὸν σκάπτων, ζῇ βίον ἡμιόνων,
Πολλάκις αἱ χρυσαῖ πημάλφεα φόρτον ἔχουσι fricecux.
Πολλὸν ὕδωρ νώτῳ, χάρτον ἔδουσι μόσχοι.

Lucilii. T. Morus.

Murem Aſclepiades ut apud ſe vidit avarus,
Et quid apud me ô mus, inquit, amice facis?
Mus blandè arridens, noli, inquit, amice timere,
Hîc ego non victum quæro, ſed hoſpitium.

Nicarchi. H. Stephanus.

Nectere quum vellet laqueum Dinarchus avarus,
Illi obolus cœpit nectere, Glauce, moram.
Namque obolus laquei pretium fuit: ille licetur
Haud tanto; &, mors hac vilior (inquit) erit.
Ultima avaritiæ meta hæc; qui mortis amore
Arſerit, illi obolum nectere poſſe moram.

Lucilii. Idem.

Hermocrates morti quum ſe videt eſſe propinquum,
Ex aſſe hæredem ſe facit in tabulis.
Supputat in morbum quos ſumptus fecerit, exin
Sit medicis merces debita quanta ſuis;
Ergò valetudo drachmâ haud reparabilis una,
Eſt potior mihi mors, inquit; & en moritur.
Poſſidet unum obolum nunc mortuus, at bona multi
Hæredes avido cætera dente vorant.

IN INVIDIAM.

Palladæ. T. Morus.

Invidiâ eſt pejor miſeratio, Pindarus inquit.
Felici invidiam ſplendida vita facit.
Contrà horum miſeret quorum eſt ſors aſpera: felix
Nec nimis eſſe volo, nec miſerandus ego.
Scilicet extremis longè mediocria præſtant.
Infima calcantur, ſumma repentè ruunt.

Ἀρκυλλίνου. β.

Μικῶν Ἀπελλαδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ,
Καὶ, τί ποιεῖς, φησὶν, φίλτατε μοι παρ' ἐμοί;
Ἠλί δ' ὁ μοι χαλκᾶρε, μιμῶν φίλε, φησὶ, φοβοῦμαι
Οὐχὶ τροφῆς παρέσει χρήζομεν, ἀλλὰ μόνης.

Νικάρχου. βι.

Ἐχθὲς ἀπαγχάσατο μίλλων Δημαρχος ὁ φείδων,
Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.
Ἐξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ σχοινίον· ἀλλ' ἐλυσώρει.
Εὗρόν ἑξ ἕτερον ἄλλον ἴσως θάνατον.
Τοῦτο φιλαργυρείας ἀμοιβὴ ὅρος· ὃς γ' ἀπαγήσκων,
Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.

Λουκιλλίου. β.

Θρέψων Ἑρμοκράτης ὁ φιλάργυρος, ἐν διαθήκαις
Αὐτὸν τὸν ἴδιον ἔγραψε κληρονόμον.
Ψηφίζων δ' ἀνέκειτο πόσον δώσει διεγερθείς
Ἰητροῖς μαθών, καὶ τί νοσῶν διάπεσε.
Ὡς δ' εὗρε πλείω δραχμῶν μίαν, ἣν διασωθῇ,
Λυσιτελεῖ θνήσκειν, εἶπε· καὶ ἐξετάθη. κ.
Κεῖτο δὲ γ' εὐδίην ἔχων ὀβολοῦ πλέον· ὦ δὲ τοῦ κέρδους
Χρήματα κληρονόμοι ἤρπασαν ἀσωσίας.

Εἰς Φθόνον. Παλλαδᾶ. α.

Ὁ φθόνος υἱκτέρωσε, καὶ Πίνδαρον, ὅστις ἀμείνων.
Οἱ βασκανόμβροι λαμπρὸν ἔχουσι βίον.
Τὰς δὲ λίας ἀπὸ χειρὸς διώκτεο μῦθε· ἀλλά τις εἶλεν
Μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
Ἡ μεσότης γὰρ ἄειρεν ἐπὶ τὰ μὴ ἄκρα πτερύγας
Κινδύνους ἐπάγειν, ἐγγὰς δ' ὕβριν ἔχει.

Incerti. T. F.

Pessima cùm res sit, tamen hoc habet utile livor:
Liventis quòd edit cor, oculósque gravat.

Lucillii. H. Stephanus.

In cruce cùm figi socium majore videret,
Liventi Diophon tabuit invidiâ.

IN AVAROS.

Statyllii Flacci. Jos. Scaliger.

Quidam auro invento laqueum abjicit: alter ubi aurú
Non reperit; nectit quem reperit laqueum.

Nicandri. H. Stephanus.

Effundit lacrymas, non quòd moriatur, avarus
Phædon, sed quòd emat quinque minis loculum.
Hæc donate illi; natisque è pluribus unum
Injicite, in loculo si quid erit vacuum.

IN AMICITIAM.

Incerti Autoris. Luscinius.

Ingens thesaurus, bonus est & fidus amicus,
Si quis servare hunc, Hellodore, sciat.

Lucillii. I. E.

Si quid ames me, serò ames, nec amare profesto
Sit tibi, quâ noceas, machina, structus amor.
Namque mihi potior longè est inimicus apertus,
Quam qui prætextu lædit amicitiæ.
Incautam frangunt ubi saxa latentia puppim,
Rupes extantes æquore nauta fugit.

IN

Ἄδηλον. α.

Ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστον· ἔχει δέ τι καλὸν ὁ ἀνήρ·
Τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίας.

Δικαιλλίου. β.

Μακρὸν τὸν χαυνῶν χαυνώμενον ἄλλον ἑαυτῷ
Ὁ φθονερὸς Διρφῶν ἔγγιος ἑδραῖος, ἐτάκη.

Εἰς Φιλαργύρους. Σταφυλλίου Φλάκκου. α.

Χρυσὸν ἀνὴρ ἐρῶν, ἔλιπε βροτόν· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
Ὢν λίπεν ἁρπάσας, ἦφεν ὃν ἔρως βροτόν.

Νικαίνδρου. β.

Δακρύει Φοίβων ὁ φιλάργυρος, οὐχ ὅτι θνήσκει,
Ἀλλ' ὅτι πάντα μάτην τὸν σοφὸν ἐπείατο.
Ταῦτ' ἀνὴρ χαίρεσθε· καὶ ὡς τόπος ἐστὶν ὃν αὐτῷ, τοσοῦτο
Τῶν πολλῶν πενίαν ἦ πλοῦτον συμβάλετε.

Εἰς Φιλίππον. Ἄδηλον. α.

Θησαυρὸς μέγας ἐς' ἀγαθὸς φίλος, Ἡλιόδωρε.
Τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ὅπως αἰρόμεθα.

Λυκιλλίου. β.

Εἰ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, καὶ μή μ' ἀδίκει σύ,
Ἀρχὴν τοῦ βλάπτειν τὸν φιλέοντα φέρων.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ χρήσιμος εἰμὶ
Τοῖς φανερὰν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίης.
Ἴσασι δὲ καὶ νήεσσιν ἁλιπλανέεσσι χερείους
Τὰς ὑφάλους πέτρας τῆς φανερῶν σπιλάδων. ecneil. rocher.

Εἰς

IN PHILOSOPHOS.

Apophthegmata ſeptem Sapientum.

Juſtus Otho vertit.

Vox, Patria & nomen Sapientum en carmine ſeptem:
Optima res modus eſt, Cleobulus Lindius inquit.
At natus Chilon Lacedæmone, *Noſce teipſum.*
Pone, Corinthiacus Periander, *frœna furori*,
Pittacus at Mitylenæus, *Ne quid nimis*, inquit.
Atticus atque Solon, *Vitæ modo reſpice finem.*
Parſque, Bias, *hominum major maleſana*, Prieneus.
Pro nullo ſpondeto, Thales Mileſius inquit.

Lucillii. I. E.

Eſſe quidem Cynicum te aiunt: ait hoc quoq; nudus
Pes tuus: hoc algor, ne dubitemus ait.
Sin rapias panes, prœmorſaque fruſta; cavebis.
Ne cum fuſtem habeo, tunc habeare canis.

Ammiani. P. T.

Eſſe tibi ingenii formatrix barba videtur:
Hinc quæ abigat muſcas barba gravis fruticat.
Tonde, ſi me audis: pedibus ne & lendibus auctâ
Hac, ſis mento quàm mente tuâ gravior.

Palladæ. T. Morus.

Si promiſſa facit ſapientem barba, quid obſtat
Barbatus poſſit quin caper eſſe Plato?

In Thaletem. Antipatri. T. F.

Parvus hic eſt tumulus: ſed, ut ars divina Thaletis,
Gloria ſic ſcandit ſidera celſa poli.

Εἰς Φιλοσόφους.

Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Ἑπτὰ σοφῶν ἔρεω κατ' ἔπος πόλιν, ὄνομα, φωνήν.
Μέτρον μηδὲν Κλεόβουλος· ὁ Λίνδιος εἶπεν ἄριστον.
Χίλωνα δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι, γνῶθι σαυτόν.
Ὃς δὲ Κόρινθον ἔναιε, χόλου κρατέειν, Περίανδρος.
Πιττακὸς, ἀδὲν ἄγαν, ὃς ἔλεγε γνοὺς καὶ Μιτυλήνης.
Τέρμα δ' ὁρᾶν βιότοιο, Σόλων ἐνέπεσι δ' Ἀθήνας.
Τὰς πλείονας κακίας δὲ, Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς.
Ἐγγύα φᾶ γνῶθι δὲ, Θαλῆς Μιλήσιος ἴσθι.

Λουκιλλίου. α.

Εἶναι μὲν κυνικόν σε Μενέκρατε, καὶ τὸ πέδιπνον,
Καὶ ῥιγῶν, οὐδεὶς ἀντιλέγει καθόλου.
Ἂν δὲ φθαρπάζῃς ἅγιους καὶ χλαίνας ἀναιδῶς,
Κἀγὼ ῥάβδον ἔχω, καὶ σὲ λέγουσι κύνα.

Ἀμμιάνου. β.

Οἶμαι τὸν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι,
Καὶ διὰ τοῦτο πέφυκε μηδὲν βλέπειν.
Κεῖρον, ἐμοὶ πείθῃ, ταχέως· ἐπεὶ γὰρ ὁ πώγων,
Φθειρῶν ποιητὴς, οὐχὶ φρενῶν γέγονεν.

Παλλαδᾶ. β.

Εἰ τὸ πρέπειν πώγωνα δοκεῖ σοφίαν ἐποιεῖν,
Καὶ τράγος εὐπώγων, εὔστολος ὅστις Πλάτων.

Εἰς τὸν Θαλῆν. Ἀνεπίγρ. γ.

Ἡ ῥ' ὀλίγον γε τὸ σῶμα, τὸ δὲ κλέος, ὑψόσ' ἀνῆκας
Τῷ πολυφερνίσσῃ τῷδε Θαλῆτος ὄρει.

Εἰς

In Heraclitum. Laertii interpres.

Heraclitus ego: quid me obtrectatis inertes?
Non vos, ſed doctos poſtulat iſte liber.
Unus homo mihi erit triginta millia: mille
Vix unus. Stygiis hæc quoque narro deis.

In Diogenem. Antipatri. T. F.

Pera, tribon duplex, baculus, fuit arcta ſuppellex
Diogenis, vitæ & non grave dulcis onus.

In Pythagoram. M. Bentinus.

Haudquaquam ſolus tu animatis abſtinuiſti.
Quiſnam animata vorat, dic mihi Pythagora.
Verum ubi quid toſtum eſt, elixum, vel ſale ſparſum,
Tunc edimus, quoniam ſpiritus omnis abit.

Amœbæum, in Pyrrhonem ſcepticum. Juliani. I. E.

a Mortuus es Pyrrho? *b* dubito. *a* poſt fata ſuprema
Jam dubitas? *b* Dubito. *a* Mortuus haud dubitat.

Palladæ. R. B.

Auree flos Sophiæ, cœleſti vecte curuli,
Quid cupis argenti (ô dedecus) axe vehi?
Infra major eras, ſupra es minor: ergò deorſum
Huc aſcende: etenim, dum petis alta, jaces.

IN PRUDENTIAM. *Luciani.* T. F.

Succeſſu læto fundata & lenta coronant
Conſilia; at ſtultè præcipitata nocent.

IN

Εἰς Ηράκλειτον. Διογένους Λαερτίου. γ.

Ηράκλειτος ἐγώ· τί μέ ὦ κατὰ δάκρυα λείβεις;
Οὐκ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δέ μ' ὀπιζομένοις.
Εἷς ἐμοὶ ἄνδρωπος, τερπνύειοι· οἱ δ' ἀδάητοι,
Οὐδείς· ταῦτ αὐδῶ κἀν Φθιὰ Φερσεφόνη.

Εἰς τὸν Διογένη. Ἀνυπάτου. γ.

Βάκτρον, καὶ πήρη, καὶ διπλόον εἶμα σανδάλιον
Διογένους, βιότου φόρτος ὁ κυνότατος.

Εἰς Πυθαγόραν. Διογένους Λαερτίου. γ.

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἀπέχεις χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς·
Τίς γὰρ ὅς ἐμψύχων ἥψατο, Πυθαγόρη;
Ἀλλ' ὅταν ἐφθῇ τι καὶ ὀπτάθῃ καὶ ἁλισθῇ,
Δὴ τότε καὶ ψυχῶν μὴ ἔχον ἐσθίομεν.

Εἰς Πύρρωνα σκεπτικὸν, Αἰνειβαῖον. Ἰουλιανοῦ. γ.

Κάτθανες ὦ Πύρρων; b ἐπέχω· a πυμάτῳ δὲ μοῖρας
Φὴς ἐπέχειν; b ἐπέχω· a σκέψιν ἔπαυσε τάφος.

Εἰς Θεμίστιον τὸν Φιλόσοφον γλυφὴν ὑπάρχον Κωνσταντινουπόλεως. Παλλαδᾶ. β.

Ἄντυγος ὑψαύχενος ἐκρήμνω, ἐς πόθον ἦλθες
Ἄντυγος ἀργυρέης, αἶχος ἀπειρέσιον.
Πάντα ποτὲ κρήσσων, ἄυδις δ' ἐλάγυς πολὺ χείρων·
Δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

Εἰς Φερένικον. Λουκιανοῦ. α.

Ἡ βραδύπους βουλὴ, μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Δι' ἐρεθιζομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Εἰς

IN CURAS SOLLICITAS.

Mimnermi. T. F.

Mente fruare tuâ lætus; quid quisque loquatur
Securus: dicent hic benè & ille malè.

Palladæ. I. E.

Si quid cura juvat, cures: curare necesse est:
Sin tu cura Deo es, quid tua cura valet?
Nil sine Diis facies, esto anxius, esto supinus:
Verùm ut tu cures, curat id ipse Deus.

IN TEMPUS.

Platonis. T. F.

Omnia fert ætas: naturam, nomina rerum,
Mutare & formam secula longa valent.

Incerti. T. F.

Utendum est ætate: citatim cuncta senescunt.
Una æstate hircus, qui fuit hœdus, erit.

Palladæ. T. F.

O muneris vitæ voluptatem brevem!
Quidni fleamus temporis volucrem fugam?
Nos ocio turpi leves, somno graves
Luxus laborve vexat: at tempus fugit.
Fugit, & citato pede miserios deserit,
Catastrophen mortalibus vitæ ferens.

IN CLAUDUM.

Palladæ. T. Morus.

Clauda tibi mens est, ut pes; natura notásque
Exterior certas interioris habet.

FINIS.

Εἰς Φερενίκας. Μιμιάμβ. α.

Τιμῶ σαυτῆς φρένα τέρπω· δυσμενέων δὲ πολίτης
Ἀλκός τις σὺ κακῶς, ἀλλ' ἀμείνον ἔρει.

Παλλαδᾶ. α.

Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μέλημα, καὶ μελέτω σοί.
Εἰ δὲ μέλει θεὸς οὐδ' ὅλαι σοὶ τί μέλει;
Οὔτε μεριμνήσεις δίχα δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσεις·
Ἀλλ' ἵνα σοί τι μέλῃ, δαίμονι τοῦτο μέλει.

Εἰς χρόνον. Πλάτωνος. α.

Λίων πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμοιβήν
Οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

Ἄδηλον. α.

Τῆς ὥρας ἅπτεται· θᾶκον μάζει ταχὺ πάντα.
Ἐν δὲρι ἐξ ἐείρης τρηχὺ ἔθηκε τέγος.

Παλλαδᾶ. α.

Ὦ τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τοῦ βίου.
Τιμῶ ὀξύτητα τοῦ χρόνου πενθήσατε.
Ἡμῶν καθεζόμεθα καὶ κοιμώμεθα,
Μοχθοῦντες ἢ τρυφῶντες· ὁ δὲ χρόνος τρέχει,
Τρέχει καθ' ἡμῶν τὴν ταλαιπώρων βροτῶν,
Φέρων ἑκάστου τὸν βίον καταιφόνην.

Εἰς Χωλόν. Παλλαδᾶ. β.

Χωλὸν ἔχεις τὸν νοῦν, ὡς τὸν πόδα· καὶ χὠ ἀληθὴς
Εἰκόνα τὴν ἐντὸς σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει.

ΤΕΛΟΣ.